

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
97/C 99/01	Forslag til Rådets forordning (EF) om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab	1
97/C 99/02	Forslag til Rådets direktiv om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse industrielle aktiviteter ⁽¹⁾	32

⁽¹⁾ EØS relevant tekst

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EF) om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab

*(97/C 99/01)**KOM(97) 46 endelig udg. — 97/0034 (ACC)**(Forelagt af Kommissionen den 17. februar 1997)*

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forordningerne om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter samt de forordninger, der er vedtaget i henhold til artikel 235 i traktaten, og som gælder for varer, fremstillet på basis af landbrugsprodukter, og særlig til de bestemmelser i disse forordninger, der muliggør en fravigelse af det almindelige princip om udelukkende at erstatte alle beskyttelsesforanstaltninger ved grænserne med de i nævnte forordninger fastsatte foranstaltninger,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EØF) nr. 2423/88⁽¹⁾ vedtog Rådet fælles regler om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab;
- (2) disse regler blev vedtaget i overensstemmelse med de bestående internationale forpligtelser, især dem, som følger af artikel VI i den almindelige overens-

komst om told og udenrigshandel (i det følgende benævnt »GATT«), af aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT (antidumpingkodeks af 1979) og af aftalen om fortolkning og anvendelse af artikel VI, XVI og XXIII i GATT (kodeks om subsidier og udligningstold);

- (3) afslutningen af Uruguay-rundens multilaterale handelsforhandlinger førte til oprettelsen af Verdenshandelsorganisationen (WTO);
- (4) bilag 1 A til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO-overenskomsten) vedtaget ved Rådets afgørelse 94/800/EF⁽²⁾ indeholder bl.a. den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (GATT 1994), en aftale om landbrug (landbrugsaftalen), en aftale om anvendelsen af artikel VI i GATT 1994 (i det følgende benævnt »antidumpingaftalen af 1994«) og en ny aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (subsidieaftalen);
- (5) for at sikre større gennemsigtighed og effektivitet i Fællesskabets anvendelse af de regler, der er fastsat i henholdsvis antidumpingaftalen af 1994 og subsidieaftalen, anses det for nødvendigt at vedtage to særskilte forordninger, hvori der tilstrækkelig detaljeret fastsættes bestemmelser for anvendelsen af hvert af disse instrumenter til beskyttelse af handelen;
- (6) fællesskabsreglerne for anvendelse af udligningsforanstaltninger bør derfor ændres på baggrund af de nye multilaterale regler, bl.a. hvad angår indled-

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

⁽²⁾ EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994, s. 1.

- ningen af en procedure og gennemførelsen af de efterfølgende undersøgelser, herunder fastlæggelsen og behandlingen af de faktiske oplysninger, indførelsen af midlertidige foranstaltninger, indførelsen og opkrævningen af udligningstold, gyldighedsperioden for og fornyet undersøgelse af udligningsforanstaltninger samt offentliggørelsen af oplysninger vedrørende subsidieundersøgelser;
- (7) i betragtning af de omfattende ændringer, der følger af de nye aftaler, og for at sikre en korrekt og gennemsigtig gennemførelse af de nye regler bør de nye aftaler i videst muligt omfang gennemføres i fællesskabslovgivningen;
- (8) det må endvidere anses for tilrådeligt tilstrækkelig detaljeret at forklare, hvornår der foreligger subsidier, efter hvilke principper de kan udlignes (især om der specifikt er ydet subsidier), og på grundlag af hvilke kriterier det udligningsberettigede subsidiebeløb skal beregnes;
- (9) det er klart, at ved afgørelsen af, om der foreligger subsidier, er det nødvendigt at påvise, at statslige eller andre offentlige myndigheder har ydet et finansielt bidrag inden for et lands område, eller at der har været tale om indkomst- eller prisstøtte som omhandlet i artikel XVI i GATT 1994, og at den modtagende virksomhed derved har opnået en fordel;
- (10) det er nødvendigt tilstrækkelig detaljeret at redegøre for, hvilke former for subsidier der ikke kan udlignes, og hvilken procedure der skal følges, hvis det som led i en undersøgelse fastslås, at en virksomhed, der er omfattet af undersøgelsen, har modtaget subsidier, som ikke kan udlignes;
- (11) ifølge subsidieaftalen udløber gyldigheden af bestemmelserne vedrørende ikke-udligningsberettigede subsidier fem år efter WTO-overenskomstens ikrafttræden, medmindre gyldigheden forlænges ved fælles overenskomst mellem medlemmerne af WTO; det kan derfor vise sig nødvendigt at ændre denne forordning i overensstemmelse hermed, hvis gyldigheden af nævnte bestemmelser ikke forlænges;
- (12) de foranstaltninger, der er opregnet i bilag 2 til landbrugsaftalen, er i det omfang, det er fastsat i denne aftale, ikke udligningsberettigede;
- (13) det er ønskeligt at etablere en klar og detaljeret vejledning vedrørende de faktorer, der kan være relevante for at afgøre, om den subsidierede indførsel har forvoldt væsentlig skade eller truer med at forvolde skade; ved en påvisning af, at den skade, der er påført en erhvervsgren i Fællesskabet, kan tilskrives omfanget af den pågældende indførsel og priserne på de indførte varer, bør der tages hensyn til virkningen af andre faktorer og navnlig til de foreliggende markedsvilkår i Fællesskabet;
- (14) det er tilrådeligt at definere udtrykket »erhvervsgren i Fællesskabet« og at fastsætte, at parter, der er forbundet med eksportørerne, kan holdes uden for denne definition af erhvervsgren, og endvidere bør det defineres, hvad der forstås ved »forbundet«; det er også nødvendigt at åbne mulighed for, at der træffes foranstaltninger i form af udligningstold på vegne af producenterne i en region i Fællesskabet og at fastlægge retningslinjer for definitionen af en sådan region;
- (15) det er nødvendigt af fastsætte, hvem der kan indgive en klage vedrørende subsidier, herunder omfanget af den pågældende EF-erhvervsgrens tilslutning hertil, samt hvilke oplysninger om udligningsberettigede subsidier, skade og årsagssammenhæng, en sådan klage bør indeholde; det er også formålstjenligt nærmere at fastlægge procedurerne for afvisning af klager eller indledning af procedure;
- (16) det er nødvendigt af fastsætte, hvorledes berørte parter skal underrettes om, hvilke oplysninger myndighederne ønsker forelagt, og de skal have rigelig lejlighed til at fremlægge alt relevant bevismateriale og fuldt ud have lejlighed til at varetage deres interesser; det er også ønskeligt klart at fastlægge de regler og procedurer, der skal følges under undersøgelsen, især at berørte parter skal give sig til kende, fremlægge deres synspunkter og indgive oplysninger inden for nærmere angivne frister, hvis sådanne synspunkter og oplysninger skal tages i betragtning; der bør også fastlægges nærmere betingelser for, at en berørt part kan få adgang til oplysninger, der er indgivet af andre berørte parter, og fremsætte bemærkninger hertil; medlemsstaterne og Kommissionen bør samarbejde vedrørende indsamlingen af oplysninger;
- (17) det er nødvendigt af fastlægge betingelserne for, at der kan indføres midlertidig told, herunder at en sådan told ikke kan indføres tidligere end 60 dage og senere end ni måneder efter indledningen af en procedure; Kommissionen kan under alle omstændigheder kun indføre midlertidig told i en periode på fire måneder;
- (18) det er nødvendigt nærmere at fastlægge procedurerne for godtagelse af tilsagn, der afhjælper eller udligner virkningerne af udligningsberettigede subsidier og den forvoldte skade, og som træder i stedet for indførelse af midlertidig eller endelig told; det er også påkrævet at fastlægge følgerne af, at tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, og at gøre det klart, at der kan indføres midlertidig told, hvis der foreligger mistanke om mislighol-

delse, eller hvis det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger til supplerende af undersøgelsesresultaterne; ved godtagelsen af tilsagn bør det påses, at de foreslåede tilsagn og håndhævelsen heraf ikke giver anledning til adfærd, der begrænser konkurrencen;

- (19) det er nødvendigt at fastsætte, at en sag normalt afsluttes, uden indførelse af foranstaltninger eller ved fastsættelse af endelige foranstaltninger, inden for en frist på tolv måneder og i intet tilfælde senere end 13 måneder efter indledningen af undersøgelsen;
- (20) en undersøgelse eller en procedure bør afsluttes i tilfælde af, at subsidiebeløbet anses for minimalt, eller hvis omfanget af den subsidierede indførsel eller skaden er ubetydelig, navnlig hvis indførselen har oprindelse i udviklingslande, og disse kriterier bør fastlægges nærmere; i de tilfælde, hvor der skal indføres foranstaltninger, er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om afslutningen af undersøgelserne og at fastsætte, at foranstaltninger, der indføres, bør svare til et niveau, der er lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis et sådant lavere niveau er tilstrækkeligt til at afhjælpe skaden, og i tilfælde, hvor resultaterne baseres på stikprøver, bør det nærmere angives, hvorledes omfanget af foranstaltningerne beregnes;
- (21) det er nødvendigt at åbne mulighed for opkrævning af midlertidig told med tilbagevirkende kraft, hvor dette anses for påkrævet, og nærmere at fastlægge de omstændigheder, der kan give anledning til anvendelse af told med tilbagevirkende kraft for at undgå, at de endelige foranstaltninger, der skal indføres, undergraves; det er også nødvendigt at fastsætte, at told kan anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage;
- (22) det er nødvendigt at fastsætte, at foranstaltninger udløber efter fem år, medmindre det af en ny undersøgelse fremgår, at de bør opretholdes; i tilfælde, hvor der fremlægges tilstrækkelige beviser for ændrede omstændigheder, er det endvidere nødvendigt at åbne mulighed for at indlede undersøgelser for at fastslå, om det er berettiget at tilbagebetale udligningstold;
- (23) selv om subsidieaftalen ikke indeholder bestemmelser om omgåelse af udligningsforanstaltninger, foreligger der mulighed for en sådan omgåelse på vilkår, der, omend de ikke er identiske med, så dog ligner vilkårene for omgåelse af antidumpingforanstaltninger; det må derfor anses for påkrævet at indsatte en bestemmelse i denne forordning om modvirkning af omgåelse;
- (24) det er formålstjenligt at tillade suspension af udligningsforanstaltninger i tilfælde, hvor der er tale om midlertidige ændringer i markedsvilkårene, som indebærer, at det midlertidigt ikke er rimeligt at anvende sådanne foranstaltninger;
- (25) det er nødvendigt at fastsætte, at indførsel, der er omfattet af en undersøgelse, kan gøres til genstand for registrering ved indførslen for at gøre det muligt senere at anvende foranstaltninger mod en sådan indførsel;
- (26) for at sikre behørig håndhævelse af foranstaltningerne er det nødvendigt, at medlemsstaterne fører tilsyn med og til Kommissionen indberetter import-handelstallene for varer, der er omfattet af en undersøgelse og af foranstaltninger, samt de toldbeløb, der er opkrævet i henhold til denne forordning;
- (27) det er nødvendigt at åbne mulighed for konsultationer i et rådgivende udvalg på faste og nærmere bestemte tidspunkter under undersøgelsen; udvalget sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand;
- (28) det er formålstjenligt at åbne mulighed for kontrolbesøg til efterprøvning af oplysninger, der indgives vedrørende udligningsberettigede subsidier og skade, idet sådanne besøg dog bør være afhængige af, at udsendte spørgeskemaer besvares på behørig vis;
- (29) for at sikre rettidig afslutning af undersøgelserne er det af væsentlig betydning, at der åbnes mulighed for at anvende stikprøver i tilfælde, hvor antallet af parter eller transaktioner er stort;
- (30) det er nødvendigt at fastsætte, at der for parter, der ikke samarbejder på tilfredsstillende måde, kan anvendes andre oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, og at sådanne oplysninger kan være mindre gunstige for en sådan part, end hvis den pågældende havde været rede til at samarbejde;
- (31) der bør fastsættes bestemmelser om behandling af fortrolige oplysninger, således at forretnings- eller statshemmeligheder ikke videregives;
- (32) det er af væsentlig betydning, at der fastsættes bestemmelser om fyldestgørende fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger for parter, der opfylder betingelserne herfor, og at sådanne oplysninger fremlægges inden for en frist, som, under behørig hensyntagen til beslutningsprocessen i Fællesskabet, gør det muligt for parterne at varetage deres interesser;
- (33) der bør drages omsorg for, at der etableres et administrativt system, hvorunder der kan fremsættes bemærkninger til spørgsmålet, om foranstaltninger er i Fællesskabets interesse, herunder forbrugernes interesse, og at fastsætte frister, inden for hvilke sådanne bemærkninger skal fremsættes, og endvidere at fastsætte de pågældende parter ret til at få indsigt i oplysninger;

- (34) ved anvendelsen af reglerne i subsidieaftalen er det med henblik på at opretholde den ligevægt mellem rettigheder og forpligtelser, som det er søgt at fastlægge ved denne aftale, af væsentlig betydning, at Fællesskabet tager hensyn til, hvorledes dets vigtigste handelspartnere fortolker disse regler, således som det kommer til udtryk i lovgivning eller fast praksis;
- (35) gennem forordning (EF) nr. 3284/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, blev Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 erstattet, og der indførtes et nyt fælles system for forsvar mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab;
- (36) det har ved offentliggørelsen af forordning (EF) nr. 3284/94 vist sig, at der er væsentlige fejl i forordningen, og desuden er forordningen allerede blevet ændret;
- (37) for at opnå klarhed, gennemsigtighed og retssikkerhed bør forordning (EF) nr. 3284/94 ophæves og afløses af en ny forordning, uden at dette berører de antisubsidieprocedurer, der allerede er indledt i henhold til nævnte forordning eller forordning (EØF) nr. 2423/88 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principper

1. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet medfører, at der forvoldes skade.

2. I denne forordning anses en vare for at være subsidieret, hvis der til varen ydes udligningsberettigede subsidier som defineret i artikel 2 og 3.

3. Sådanne subsidier kan ydes af staten i oprindelseslandet for den indførte vare eller af staten i et andet land, fra hvilket varen udføres til Fællesskabet, i denne forordning benævnt »eksportlandet«.

Ved »staten« forstås i denne forordning en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 finder bestemmelserne i denne forordning fuldt ud anvendelse på varer, der ikke indfö-

res direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Fællesskabet fra et andet land, og den eller de pågældende transaktioner anses i påkommende tilfælde for at have fundet sted mellem oprindelseslandet og Fællesskabet.

5. I denne forordning forstås ved udtrykket »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs: i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — omend den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Definition af subsidier

Subsidier anses for at foreligge, hvis:

- 1) a) staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag, dvs. hvor:
 - i) statslig praksis indebærer direkte overførsel af midler (f.eks. tilskud, lån og indskud af egenkapital), mulige direkte overførsler af midler eller forpligtelser (f.eks. lånegarantier)
 - ii) statsindtægter, der ellers er betalbare, ikke opkræves, eller der gives afkald herpå (f.eks. skatteincitament, såsom skattegodtgørelser); i den forbindelse anses fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler samme vare, når den er bestemt til indenlandsk forbrug, eller tilbagebetaling af sådanne afgifter eller skatter med beløb, som ikke overstiger dem, der er pålignet varerne, ikke for at være subsidier, forudsat at en sådan fritagelse indrømmes i henhold til bilag I, II og III
 - iii) staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer
 - iv) staten:
 - indbetaler midler til en finansieringsmekanisme, eller
 - overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten, eller

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 22. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1252/95 (EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 2).

- b) der foreligger en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994, og
- 2) der herved opnås en fordel.

Artikel 3

Muligheden for at udligne subsidier

1. Subsidier kan kun undergives udligningsforanstaltninger, hvis de er specifikke som defineret i stk. 2, 3 og 4.

2. For at fastslå, om subsidier er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper:

- a) Når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke.
- b) Når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt.

I denne artikel forstås ved objektive kriterier eller betingelser sådanne kriterier eller betingelser, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt, såsom antal beskæftigede eller virksomhedsstørrelse.

Kriterierne eller betingelserne skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres.

- c) Skulle der være grund til at antage, at subsidier er specifikke, uanset at de ved anvendelsen af de principper, der er fastlagt i litra a) og b), ser ud til ikke at være det, kan andre faktorer tages i betragtning. Der er tale om følgende: et subsidieprogram anvendes af et begrænset antal virksomheder eller anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, der ydes udfordringsmæssigt store subsidier til visse virksomheder og den måde, hvorpå den subsidieydende myndighed har udøvet sine skønsmæssige beføjelser ved beslutningen om at yde subsidier. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til oplysninger om, hvor hyppigt

anmodninger om subsidieydelse afvises eller imødekommes og til grundene til sådanne afgørelser.

Ved anvendelsen af første afsnit tages der hensyn til, i hvor høj grad der er tale om diversificering af den økonomiske aktivitet inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, og hvor længe subsidieprogrammet har været i anvendelse.

3. Subsidier, som er begrænset til at omfatte visse virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, er specifikke. Fastsættelse eller ændring af generelt gældende afgiftssatser, som foranstalles af statslige eller andre myndigheder, der er beføjet hertil, anses i denne forordning ikke for at være specifikke subsidier.

4. Uanset stk. 2 og 3 anses følgende subsidier for at være specifikke:

- a) subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, herunder de i bilag I anførte eksempler.

Subsidier anses for faktisk at være betinget af eksportresultater, når det af de faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidier, omend den ikke er retligt betinget af eksportresultaterne, i virkeligheden er bundet til den faktiske eller forventede udførsel eller til de forventede eksportindtægter. Det forhold, at der ydes subsidier til eksporterende virksomheder, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om eksportsubsidier som defineret i denne bestemmelse.

- b) subsidier, der enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

5. Afgørelser om specificitet i henhold til denne artikel skal klart dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale.

Artikel 4

Ikke-udligningsberettigede subsidier

1. Følgende subsidier undergives ikke udligningsforanstaltninger:

- a) subsidier, der ikke er specifikke som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3
- b) subsidier, der er specifikke, som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3, men som opfylder betingelserne i stk. 2, 3 eller 4 i nærværende artikel
- c) det subsidieelement, der måtte indgå i enhver af de foranstaltninger, der er opført i bilag IV.

2. Subsidier til forskningsaktiviteter, der varetages af virksomheder eller af højere læreanstalter eller forskningsinstitutioner på grundlag af kontrakter med virk-

somheder, undergives ikke udligningsforanstaltninger, hvis subsidierne ikke dækker mere end 75 % af omkostningerne ved industriel forskning eller 50 % af omkostningerne ved udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase, og forudsat at de pågældende subsidier begrænses til udelukkende at omfatte:

- a) personaleomkostninger (forskere, teknikere og andet personale, der udelukkende er beskæftiget inden for forskningsaktiviteterne)
- b) omkostninger til instrumenter, udstyr, grund og bygninger, der udelukkende og permanent (undtagen ved afhændelse på kommercielt grundlag) anvendes til forskningsaktiviteterne
- c) omkostninger i forbindelse med rådgivning og tilsvarende tjenesteydelser, som udelukkende vedrører forskningsaktiviteterne, herunder indkøbt forskning, teknisk indsigt, patenter osv.
- d) yderligere generalomkostninger, der direkte påløber som følge af forskningsaktiviteterne
- e) andre løbende omkostninger (til materialer, forsyninger og lignende), der direkte påløber som følge af forskningsaktiviteterne.

Bestemmelserne i første afsnit gælder ikke for civile luftfartøjer (som defineret i aftalen om handel med civile luftfartøjer af 1979, som ændret, eller i senere aftaler til ændring eller afløsning af en sådan aftale).

Med henblik på første afsnit:

- a) fastsættes det tilladelige omfang af de ikke-udligningsberettigede subsidier på grundlag af de samlede støtteberettigede omkostninger, der påløber i det enkelte projekts gennemførelsesperiode.

For så vidt angår programmer, der spænder over »industriel forskning« og »udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase«, må det tilladelige omfang af ikke-udligningsberettigede subsidier ikke overstige det simple gennemsnit af det tilladelige omfang af ikke-udligningsberettigede subsidier, som gælder for ovennævnte to kategorier, beregnet på grundlag af alle støtteberettigede omkostninger, som fastsat i første afsnit, litra a)-e)

- b) forstås ved udtrykket »industriel forskning« planlagt efterforskning eller kritisk undersøgelse med henblik på at afdække ny viden med det sigte, at sådan viden kan vise sig nyttig i forbindelse med udviklingen af nye produkter, processer eller servicefunktioner eller med betydelig forbedring af eksisterende produkter, processer eller servicefunktioner
- c) forstås ved udtrykket »udviklingsaktiviteter i den prækompetitive fase« overførsel af industrielle forskningsresultater til en plan, blueprint eller skitse til nye, ændrede eller forbedrede produkter, processer eller servicefunktioner, både til salg og brug, herunder konstruktion af en første prototype, som vil kunne udnyttes kommercielt. Det kan endvidere omfatte den

begrebsmæssige udformning og skitsering af alternative produkter, processer eller servicefunktioner og indledende demonstrations- eller forsøgsprojekter, når sådanne projekter ikke kan omdannes til industriel anvendelse eller kommerciel udnyttelse. Det omfatter ikke rutinemæssige eller periodiske ændringer af eksisterende produkter, produktionslinjer, fremstillingsprocesser, servicefunktioner og andre igangværende funktioner, selv om de pågældende ændringer kan betegnes som forbedringer.

- 3. Subsidier til ugunstigt stillede regioner i oprindelses- og/eller eksportlandet, som ydes i medfør af en generel ramme for regionaludvikling, og som ville være ikke-specifikke, hvis de kriterier, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2 og 3, anvendtes på hver af de pågældende støtteberettigede regioner, undergives ikke udligningsforanstaltninger, når

- a) hver ugunstigt stillet region er et klart afgrænset, sammenhængende geografisk område med en definerbar økonomisk og administrativt identitet
- b) regionen anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, hvoraf det fremgår, at regionens vanskeligheder skyldes andet og mere end midlertidige omstændigheder; sådanne kriterier skal klart fremgå af love, andre forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres

- c) kriterierne skal indeholde et mål for økonomisk udvikling, som fastlægges på grundlag af mindst én af følgende faktorer:

— enten indkomst per capita eller husstandsindkomst per capita eller BNP per capita, som ikke må være højere end 85 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportland

— en arbejdsløshedsprocent, som skal være mindst 110 % af gennemsnittet for det pågældende oprindelses- eller eksportland

målt over en treårig periode; et sådant mål kan imidlertid være sammensat og omfatte andre faktorer.

I første afsnit forstås ved:

- a) en »generel ramme for regionaludvikling«, at regionale subsidieprogrammer indgår som en del af en intern regionaludviklingspolitik, som er konsekvent og generelt gældende, og at subsidier til regionaludvikling ikke ydes i isolerede geografiske områder, hvor de ingen eller stort set ingen indflydelse har på en regions udvikling

b) »neutrale og objektive kriterier« kriterier, der ikke begunstiger bestemte regioner ud over, hvad der er påkrævet for at udligne eller mindske regionale uligheder inden for rammerne af regionaludviklingspolitikken. I den forbindelse skal der i regionale subsidieprogrammer fastsættes lofter over det subsidiebeløb, der kan ydes til hvert subsidieret projekt. Sådanne lofter kan differentieres efter de støtteberettigede regioners forskellige udviklingsniveau og skal udtrykkes i form af investeringsomkostninger eller omkostninger ved jobskabelse. Inden for sådanne lofter skal subsidierne fordeles tilstrækkeligt bredt og jævnt for at undgå, at subsidierne fortrinsvis udnyttes af eller i uforholdsmæssigt stort omfang ydes til visse virksomheder.

Definitionerne anvendes på baggrund af de kriterier, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3.

4. Subsidier til at fremme tilpasningen af eksisterende anlæg til nye miljøkrav, der indføres ved lov og/eller andre forskrifter, hvorved virksomhederne pålægges større finansielle byrder, undergives ikke udligningsforanstaltninger, når subsidieydelsen:

- a) er en engangsforeteelse, som ikke gentages
- b) er begrænset til 20 % af tilpasningsomkostningerne
- c) ikke dækker omkostningerne ved udskiftning og drift af de anlæg, hvortil der ydes subsidier, idet sådanne omkostninger i fuldt omfang bæres af virksomhederne
- d) er direkte knyttet til og står i rimeligt forhold til en virksomheds nedbringelse af gener og forurening og ikke dækker sådanne omkostningsbesparelser ved produktionen, som måtte opnås, og
- e) kan opnås af alle virksomheder, der kan tage det nye udstyr og/eller de nye produktionsprocesser i brug.

I første afsnit forstås ved udtrykket »eksisterende anlæg« anlæg, som har været i drift i mindst to år på det tidspunkt, hvor der stilles nye miljøkrav.

Artikel 5

Beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb

Med henblik på denne forordning beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Normalt skal denne periode være modtagerens seneste regnskabsår, men det

kan være enhver anden periode på mindst seks måneder forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, for hvilken der foreligger pålidelige finansielle og andre relevante data.

Artikel 6

Beregning af fordelene for modtageren

Ved beregning af fordelene for modtageren gælder følgende regler:

- a) statsligt indskud af egenkapital anses ikke for at indebære en fordel, medmindre investeringen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis (herunder for indskud af risikovillig kapital), som private investorer i oprindelses- og/eller eksportlandet følger
- b) statslån anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet. I så fald er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb
- c) en statslig lånegaranti anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager garantien, betaler for et lån, som garanteres af staten, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden en sådan statslig garanti. I så fald er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb justeret for eventuelle forskelle i gebyrer
- d) statslig levering af varer eller tjenesteydelser eller indkøb af varer anses ikke for at indebære en fordel, medmindre leveringen finder sted mod utilstrækkeligt vederlag, eller der for indkøbet er betalt mere end tilstrækkeligt vederlag. Om vederlaget er tilstrækkeligt, afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller købslandet (herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre købs- og salgsbetingelser).

Artikel 7

Generelle bestemmelser for beregningen

1. Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Fællesskabet.

Ved beregningen af dette beløb kan følgende fratrækkes det samlede subsidiebeløb:

- a) ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier
- b) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Fællesskabet specielt med henblik på at udligne subsidierne.

Stiller en berørt part krav om fradrag, skal den pågældende bevise, at kravet er berettiget.

2. Ydes subsidier ikke på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder, fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved efter omstændighederne at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til omfanget af produktionen, salget eller udførslen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.

3. Kan ydelsen af subsidier knyttes til erhvervelse af eller fremtidig erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren. Det således beregnede beløb, som kan henføres til undersøgelsesperioden, herunder beløb, der vedrører anlægsaktiver, som er erhvervet før denne periode, fordeles som beskrevet i stk. 2.

Forringes aktivernes værdi ikke, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån og behandles i overensstemmelse med artikel 6, litra b).

4. Kan ydelsen af subsidier ikke knyttes til erhvervelse af anlægsaktiver, skal det beløb, som svarer til den fordel, der er opnået i undersøgelsesperioden, principielt henføres til denne periode og fordeles som beskrevet i stk. 2, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, som berettiger henførsel til en anden periode.

Artikel 8

Konstatning af skade

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:

- a) omfanget af den subsidierede indførsel og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet, og
- b) denne indførsels virkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om betydelig stigning i indførslen enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne, tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidigt omfattet af antisubsidieundersøgelser, kan virkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at

- a) det udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, ikke er minimalt som defineret i artikel 14, stk. 5, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og
- b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede indførsel for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation, herunder: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering eller dumping; størrelsen af de udligningsberettigede subsidier; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer; og hvad angår landbrug, om der har været tale om en øget byrde for statsstøttede programmer. Denne opregning er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at den subsidierede indførsel forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er ansvarlige for de virkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at disse virkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

8. Virkningerne af den subsidierede indførsel vurderes i forhold til EF-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af den subsidierede indførsel ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme vare, og hvorfor de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. Konstatation af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart kunne forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der bl.a. tages hensyn til følgende faktorer:

- a) arten af den eller de pågældende subsidieydelse(r) og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre
- b) en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Fællesskabet, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- c) en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Fællesskabet, idet der tages hensyn til andre eksportmarketers evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
- d) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget, og
- e) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere subsidieret udførsel, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 9

Definition af »erhvervsgren i Fællesskabet«

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Fællesskabet« samtlige producenter i Fællesskabet af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del, som defineret i artikel 10, stk. 8, af den samlede produktion i Fællesskabet af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

- a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, kan der ved »erhvervsgren i Fællesskabet« forstås de øvrige producenter
- b) under ganske særlige omstændigheder kan Fællesskabets område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når
 - i) producenterne for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og
 - ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Fællesskabet, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked

under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Fællesskabet ikke har lidt skade, under forudsætning af at den subsidierede indførsel er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af den subsidierede indførsel.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part, eller b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter. I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Anses en erhvervsgren i Fællesskabet for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne eller den regering, der yder de udligningsberettigede subsidier, mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 13, for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurderingen af Fællesskabets interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller foreligger den situation, som er omhandlet i artikel 13, stk. 9 og 10, kan der indføres midlertidig eller endelig udligningstold for Fællesskabet som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 8, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

Artikel 10

Indledning af procedure

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af påståede subsidier indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet, jf. dog undtagelsen i stk. 10.

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for, at der ydes subsidier og forvoldes skade for en erhvervsgren i Fællesskabet som følge heraf, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier (herunder om muligt størrelsen heraf), at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng mellem den påståede subsidierede indførsel og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Fællesskabet af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Fællesskabet af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Fællesskabet af samme vare) og så vidt muligt en redegø-

relse for omfanget og værdien af produktionen i Fællesskabet af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

- b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, navnet på det eller de pågældende oprindelses- og/eller eksportland(e), identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare
- c) beviser for, at der ydes subsidier, og for størrelsen og arten heraf, samt beviser for, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede
- d) oplysninger om ændringer i omfanget af den påståede subsidierede indførsel, denne indførsels indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Fællesskabet og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på fællesskabserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 8, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger så vidt muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. En undersøgelse kan indledes for at fastslå, om de påståede subsidier er specifikke, som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3.

5. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende ikke-udligningsberettigede subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, 3 eller 4, for at fastslå, om de betingelser, der er fastsat i disse stykker, er opfyldt.

6. Ydes der subsidier i henhold til et subsidieprogram, hvis iværksættelse på forhånd er anmeldt til WTO-Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger i henhold til artikel 8 i subsidieaftalen, og for hvilket nævnte udvalg ikke har fastslået, at de relevante betingelser, der er fastsat i artikel 8 i subsidieaftalen, ikke er opfyldt, skal der ikke indledes en undersøgelse vedrørende subsidier, der ydes i henhold til et sådant program, medmindre en overtrædelse af artikel 8 i subsidieaftalen er konstateret af det kompetente WTO-tvistbilæggesorgan eller via voldgift, som omhandlet i artikel 8, stk. 5, i subsidieaftalen.

7. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende foranstaltninger af den art, der er opført i bilag IV, for så vidt de indeholder et element af subsidier som defineret i artikel 2 med henblik på at fastslå, om de pågældende foranstaltninger er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i bilag IV.

8. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet

af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

9. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Snarest muligt efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage i henhold til denne artikel og under alle omstændigheder inden iværksættelsen af en undersøgelse underretter Kommissionen imidlertid det pågældende oprindelses- og/eller eksportland, og det indbydes til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 2, og for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

10. Beslutter Kommissionen under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier, at der forvoldes skade og at der foreligger en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse.

11. Beviserne vedrørende både subsidier og skade behandles samtidigt ved afgørelsen af, om der skal indledes undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten udligningsberettigede subsidier eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Fællesskabet.

12. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

13. Står det efter konsultationer klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren, efter at der har fundet konsultationer sted, herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen.

14. I meddelelsen om indledning af procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen; endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5.

15. Kommissionen underretter de eksportører, importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, som omhandlet i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet, og på anmodning også for andre berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

16. En antisubsidieundersøgelse må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

Artikel 11

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren indleder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på fællesskabsplan. En sådan undersøgelse omfatter både subsidiering og deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidigt. For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår subsidier normalt skal omfatte den undersøgelsesperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1. Oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antisubsidieundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for oprindelses- og/eller eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelse

sen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger. De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget. Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Fællesskabet, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod. Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen. Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 10, stk. 14, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en berørt part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og klager, som har givet sig til kende i henhold til artikel 10, stk. 14, samt staten i oprindelses- og/eller eksportlandet indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende. Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser. Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag. Kommissionen tager hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

7. Klagerne, staten i oprindelses- og/eller eksportlandet samt de importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i henhold til artikel 10, stk. 14, kan efter skriftlig anmodning få indsigt i alle

oplysninger, som parter i undersøgelsen har meddelt Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Fællesskabet eller dets medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 29, og at de anvendes som led i undersøgelsen. De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 28, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 13, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes inden 13 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 13 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 15 om endelige foranstaltninger.

10. I hele undersøgelsesperioden giver Kommissionen staten i oprindelses- og/eller eksportlandet rimelig lejlighed til at fortsætte konsultationerne med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

Artikel 12

Midlertidige foranstaltninger

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis:
 - a) der er indledt procedure i overensstemmelse med artikel 10
 - b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og berørte parter har haft tilstrækkelig adgang til at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 14
 - c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for en erhvervsgren i Fællesskabet, og
 - d) det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Den midlertidige udligningstold må ikke være højere end det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, men bør være lavere end dette beløb, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

3. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter konsultationer eller i yderst hastende tilfælde, efter at have underrettet medlemsstaterne. I sidstnævnte tilfælde finder der konsultationer sted senest ti dage efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet om Kommissionens afgørelse.

4. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1, første og andet afsnit, opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig udligningstold.

5. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om afgørelser, der træffes i medfør af stk. 1-4. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse.

6. Gyldigheden af midlertidig udligningstold er højst fire måneder.

Artikel 13

Tilsagn

1. En undersøgelse kan afsluttes, uden at der indføres midlertidig eller endelig told, hvis der modtages tilfredsstillende frivillige tilsagn, i henhold til hvilke:

- a) oprindelses- og/eller eksportlandet erklærer sig indforstået med at ophæve eller begrænse subsidierne eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende virkningerne heraf, eller
- b) eksportørerne indvilliger i at ændre deres priser eller at indstille udførslen til det pågældende område, så længe der ydes udligningsberettigede subsidier til denne udførsel, således at Kommissionen efter konsultationer finder det godtgjort, at den subsidierede indførsels skadelige virkninger bringes til ophør. Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne den udligningsberettigede subsidieydelse, og de bør være lavere end den udligningsberettigede subsidieydelse, hvis sådanne forhøjelser er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men intet land eller eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Ingen lande eller eksportører kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag. Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis den subsidierede indførsel ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra lande eller eksportører, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes subsidier og forvoldes skade som følge heraf. Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end ved udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 30, stk. 5.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter. Den pågældende eksportør og/eller det pågældende oprindelses- og/eller eksportland kan få oplyst årsagen til, at det foreslås at afvise et tilsagn, og kan indrømmes lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikke-fortrolig version af et sådant tilsagn, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen.

5. Godtages et tilsagn efter konsultationer, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at undersøgelsen afsluttes. Undersøgelsen anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

6. Godtages et tilsagn fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om subsidier og skade normalt. Træffes der i den forbindelse negativ afgørelse om subsidier og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode. Træffes der positiv afgørelse om subsidier og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

7. Kommissionen kræver, at et land eller en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af et sådant tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 18, 19, 20 og 22 for at træde i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland.

9. Misligholder en part et tilsagn eller trækker det tilbage, indføres der i overensstemmelse med artikel 15 en endelig told på grundlag af de faktiske omstændigheder, der blev fastlagt i forbindelse med den undersøgelse, som førte til afgivelsen af det pågældende tilsagn, forudsat at denne undersøgelse afsluttedes med en endelig afgørelse om subsidiering og deraf følgende skade, og den pågældende eksportør eller det pågældende oprindelses- og/eller eksportland har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde hvor eksportøren eller landet trækker et tilsagn tilbage.

10. Der kan efter konsultationer indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 12 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 14

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse.

2. Fastslås det efter konsultationer, at beskyttelsesforanstaltninger er unødvendige, og rejses der ingen indvendinger i det rådgivende udvalg, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. I alle andre tilfælde forelægger Kommissionen omgående en rapport for Rådet om resultaterne af konsultationerne sammen med et forslag om, at proceduren afsluttes. Proceduren anses for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse.

3. Proceduren afsluttes omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, jf. stk. 5, eller når omfanget af den faktiske eller potentielle subsidierede indførsel eller skade er ubetydelig.

4. For så vidt angår en procedure, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 13, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, hvis markedsandelen for de indførte mængder udgør mindre end de i artikel 10, stk. 11, nævnte procentdele. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, anses omfanget af

den subsidierede indførsel også for ubetydelig, hvis den udgør mindre end 4 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet, medmindre indførslen fra udviklingslande, hvis individuelle andele af den samlede indførsel udgør mindre end 4 %, tilsammen tegner sig for mere end 9 % af den samlede indførsel af samme vare til Fællesskabet.

5. Det udligningsberettigede subsidiebeløb anses for at være minimalt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien, dog således, at

a) hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er minimaltærsklen 2 %, og

b) for de udviklingslande, der er medlemmer af WTO, og som er anført i bilag VII til subsidieaftalen, samt for de mindre udviklede medlemmer af WTO, som helt og holdent har ophævet eksportsubsidier, som defineret i artikel 3, stk. 4, litra a), i denne forordning, er minimalsubsidietærsklen 3 % af værdien; afhænger anvendelsen af denne bestemmelse af ophævelsen af eksportsubsidier, gælder den fra den dato, på hvilken ophævelsen af eksportsubsidierne anmeldes til WTO-Udvalget vedrørende Subsidier og Udligningsforanstaltninger, og så længe som det pågældende udviklingsland ikke yder eksportsubsidier; gyldigheden af denne bestemmelse udløber otte år fra WTO-overenskomstens ikrafttræden

dog således, at det kun er undersøgelsen, der afsluttes, hvor det udligningsberettigede subsidiebeløb er lavere end det relevante minimalniveau for individuelle eksportører, og de pågældende skal fortsat være omfattet af proceduren og kan blive udsat for senere fornyede undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 for det pågældende land.

Artikel 15

Indførelse af endelig told

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 31, træffer Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen og efter konsultationer i det rådgivende udvalg afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold, medmindre den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel. Er midlertidig told i kraft, forelægges der senest en måned før udløbet af gyldig-

heden af en sådan told forslag for Rådet om endelige foranstaltninger. Udligningstolden må ikke være højere end det udligningsberettigede subsidiebeløb, som ifølge det konstaterede har givet eksportørerne en fordel, og som er fastlagt ved denne forordning, og den bør være lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan lavere told er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

2. Udligningstold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, som ifølge det konstaterede opnår en fordel ved de udligningsberettigede subsidier og forvolder skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget. I forordningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, det pågældende leverandørland.

3. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 27, må udligningstold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 27, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat for parterne i stikprøven. Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra ethvert udligningsberettiget subsidiebeløb på nul og af minimal størrelse og fra udligningsberettigede subsidier, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 28. For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuelt subsidiebeløb som omhandlet i artikel 27, anvendes individuelle toldsatter.

Artikel 16

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningerne i medfør af artikel 12, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Rådet, uanset om der skal pålægges endelig udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt. I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Fællesskabet eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres

endelig told fra den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige udligningstold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, at Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og:

- a) der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne forordning, og
- b) det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig told på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

Artikel 17

Varighed

En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke udligningsberettigede subsidier, som forvolder skade.

Artikel 18

Fornyset undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb

1. Endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at

foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Fællesskabet, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af en sådan undersøgelse foreligger.

2. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat ydes subsidier og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpnet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende subsidiering sted.

3. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel skal eksportørerne, importørerne, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet og producenterne i Fællesskabet have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade.

4. Der skal i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i denne artikel, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne i Fællesskabet kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 2. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til denne artikel.

Artikel 19

Midlertidige fornyede undersøgelser

1. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør, en importør eller producenterne i Fællesskabet eller regeringen i oprindelses- og/eller eksportlandet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

2. En midlertidig fornyet undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at udligne de udligningsberettigede subsidier, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade.

3. Er den udligningstold, der er indført, mindre end de udligningsberettigede subsidier, iværksættes der en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Fællesskabet fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at tolden har ført til utilstrækkelige eller ingen ændringer i videre-salgspriserne for den indførte vare i Fællesskabet. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

4. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 8. I den forbindelse tages der ved den endelige afgørelse hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale.

Artikel 20

Fremskyndede fornyede undersøgelser

En eksportør, hvis udførsel er omfattet af en endelig udligningstold, men som ikke blev undersøgt individuelt som led i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at den pågældende ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen, skal på anmodning være berettiget til en fremskyndet fornyet undersøgelse med henblik på, at Kommissionen straks fastsætter en individuel sats for udligningstolden for denne eksportør. En sådan undersøgelse iværksættes, efter at der har fundet konsultationer sted i det rådgivende udvalg, og producenterne i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

Artikel 21

Tilbagebetalinger

1. Uanset artikel 18 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb, på grundlag af hvilket tolden er betalt, er blevet udlignet eller reduceret til en niveau, der er lavere end gældende toldsats.

2. Ved anmodning om tilbagebetaling af udlignings-told skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

3. En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den udligningstold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolddokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, der opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet reduceret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

4. Kommissionen beslutter efter konsultationer i det rådgivende udvalg, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, hvor de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted inden for en frist på tolv måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af udligningstolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling. Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra ovennævnte beslutning.

Artikel 22

Generelle bestemmelser for fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger

1. De relevante bestemmelser i artikel 10 og 11, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 18, 19 og 20. Sådanne undersøgelser gennemføres hurtigt og afsluttes normalt inden for tolv måneder fra iværksættelsen af den fornyede undersøgelse.

2. Kommissionen iværksætter fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18, 19 og 20 efter konsultationer i det rådgivende udvalg. Findes det på grundlag af en fornyet undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til artikel 18, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til artikel 19 og 20 af den fællesskabsinstitution, der er ansvarlig for deres indførelse. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til artikel 18, 19 og 20.

3. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til artikel 19 endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i artikel 18, undersøges foranstaltningerne også i henhold til artikel 18.

4. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til artikel 18 - 21, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 5, 6 og 7 og artikel 27.

Artikel 23

Omgåelse

1. Udligningstold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare og/eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Fællesskabet, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, og der foreligger beviser for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og at der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf.

2. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i stk. 1. Undersøgelserne iværksættes efter konsultationer i det rådgivende udvalg ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier. Undersøgelserne udføres af Kommissionen, som kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen gældende fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedu-

rebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

3. Når en vare er ledsaget af et toldcertifikat, hvori det erklæres, at indførslen af varen ikke indebærer en omgåelse, skal den ikke registreres i henhold til artikel 24, stk. 5. Disse certifikater kan efter skriftlig anmodning udstedes efter bemyndigelse meddelt af Kommissionen ved afgørelse, der træffes efter konsultationer i det rådgivende udvalg, eller af Rådet ved afgørelse om indførelse af foranstaltninger, og certifikaterne er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri.

4. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende bestemmelser for told.

Artikel 24

Generelle bestemmelser

1. Både midlertidig og endelig udligningstold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skatter og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel. Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig udligningstold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af subsidierne og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾, kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

4. Er det i Fællesskabets interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter konsultationer i det rådgivende udvalg suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Suspensionen kan forlænges med højst et år, hvis Rådet med simpelt flertal på forslag fra Kommissionen træffer afgørelse herom. Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid, efter at der har fundet konsultationer sted, genindføres, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

5. Kommissionen kan efter konsultationer i det rådgivende udvalg pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel kan gøres til genstand for registrering på anmodning fra den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Registrering indføres ved forordning, hvori det nærmere angives, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb af den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning.

Artikel 25

Konsultationer

1. Alle konsultationer, der er omhandlet i denne forordning, bortset fra de i artikel 10, stk. 9, og artikel 11, stk. 10, nævnte, finder sted i et rådgivende udvalg, der er sammensat af repræsentanter for samtlige medlemsstater og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Konsultationer indledes omgående på en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens initiativ og finder under alle omstændigheder sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

2. Udvalget indkaldes til møde af formanden. Denne meddeler så hurtigt som muligt medlemsstaterne alle nødvendige oplysninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 (EFT nr. L 17 af 21. 1. 1997, s. 1).

3. Konsultationerne kan om nødvendigt finde sted skriftlig. I så fald underretter Kommissionen medlemsstaterne og fastsætter en frist, inden for hvilken de kan afgive udtalelse eller anmode om mundtlige konsultationer, som formanden foranstalter, for så vidt sådanne mundtlige konsultationer kan finde sted så hurtigt, at det er muligt at overholde de frister, der er fastsat ved denne forordning.

4. Konsultationer omfatter især:

- a) forekomsten af udligningsberettigede subsidier og metoderne til fastlæggelse af størrelsen heraf
- b) forekomsten af skade og omfanget heraf
- c) årsagssammenhængen mellem den subsidierede indførsel og skaden
- d) de foranstaltninger, som under de givne omstændigheder er egnede til at forebygge eller afhjælpe den skade, der er forvoldt som følge af de udligningsberettigede subsidier, samt de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af disse foranstaltninger.

Artikel 26

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om subsidiering og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan det undlades at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at det pågældende land underrettes, og at sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, bør Kommissionen meddele oprindelses- og/eller eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte dage.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, omend dette ikke bør udelukke, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

Artikel 27

Stikprøver

1. I tilfælde, hvor antallet af klagere, eksportører, importører, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte:

- a) et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen
- b) eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Udvalgelsen af parter, varetyper eller transaktioner i henhold til denne artikel påhviler Kommissionen, idet udvælgelsen dog så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest tre uger efter indledningen af undersøgelsen, således at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve.

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel et individuelt udligningsberettiget subsidiebeløb for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omfang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve. Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 28 anvendelse.

Artikel 28

Manglende samarbejde

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter bør gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

2. Indgives svar ikke i edb-sprog, anses dette for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og den pågældende skal indrømmes lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre tilgængelige uafhængige kilder, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

Artikel 29

Fortrolighed

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent

en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem førstnævnte modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at fællesskabsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som de har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Hverken Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne eller personer i disses tjeneste må videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller som vedrører konsultationer i henhold til artikel 25, eller de konsultationer, der er beskrevet i artikel 10, stk. 9, og artikel 11, stk. 10, eller interne dokumenter, der er udarbejdet af fællesskabsmyndighederne eller af medlemsstaternes myndigheder, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

*Artikel 30***Fremlæggelse af oplysninger**

1. Klagerne, importørerne, eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned, før der træffes endelig afgørelse, eller Kommissionen fremlægger forslag om endelige foranstaltninger i henhold til artikel 14 og 15. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter. Fremlæggelsen af oplysningerne foregriber ikke senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe, men træffes sådanne afgørelser på grundlag af andre kendsgerninger og betragtninger, skal disse fremlægges snarest muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være på mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter.

*Artikel 31***Fællesskabets interesser**

1. En afgørelse om hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Fællesskabets interesser er påkrævet at gribe ind,

træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parter interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den forbrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede subsidiering og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Fællesskabets interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

2. For at sikre, at myndighederne kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger, kan klagerne, importørerne og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antisubsidieundersøgelsen, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i dette stykke, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Fællesskabets interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told, der indføres. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på en måned fra tidspunktet for ikrafttrædelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det rådgivende udvalg. Ved udarbejdelsen af forslag i henhold til artikel 14 og 15 tager Kommissionen hensyn til de øvrige synspunkter, der fremføres i udvalget.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen eller Rådet måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

Artikel 32

Forbindelsen mellem udligningsforanstaltninger og multilaterale foranstaltninger

Træffes der over for en indført vare modforanstaltninger, som indføres i henhold til tvistbilæggelsesprocedurerne i subsidieaftalen, og er sådanne foranstaltninger egnede til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af udligningsberettigede subsidier, skal udligningstold, der måtte være indført med hensyn til den pågældende vare, alt efter omstændighederne omgående suspenderes eller ophæves.

Artikel 33

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Fællesskabet og tredjelande
- b) fællesskabsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 3448/93⁽¹⁾, (EØF) nr. 2730/75⁽²⁾ og (EØF) nr. 2783/75⁽³⁾; nærværende

forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af udligningstold

- c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

Artikel 34

Ophævelse af eksisterende lovgivning og overgangsforanstaltninger

Forordning (EF) nr. 3284/94 ophæves.

Ophævelsen af forordning (EF) nr. 3284/94 berører dog ikke gyldigheden af procedurer, der er indledt i henhold til nævnte forordning.

Henvisninger til forordning (EØF) nr. 2423/88 og til forordning (EF) nr. 3284/94 betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 35

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 20. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2931/95 (EFT nr. L 307 af 20. 12. 1995, s. 10).

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 1. 11. 1975, s. 104. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95 (EFT nr. L 305 af 19. 12. 1995, s. 49).

BILAG I

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ EKSPORTSUBSIDIER

- a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhvervsgrene betinget af disses eksportresultater.
- b) Valutahjemtagelsesordninger eller lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.
- c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser fastsat eller påbudt af staten på gunstigere vilkår end for indenlandske forsendelser.
- d) Statens eller statslige organers levering, direkte eller indirekte gennem ordninger bemyndiget af staten, af indførte eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på vilkår, der er gunstigere end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til indenlandske forbrug, hvis (for varers vedkommende) sådanne vilkår er gunstigere end dem, som eksportørerne kan opnå på verdensmarkedet på kommercielt grundlag⁽¹⁾.
- e) Hel eller delvis fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af eksportensyn af direkte skatter⁽²⁾ eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder⁽³⁾.
- f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for påligningen af de direkte skatter indrømmes ud over fradrag, der gives i forbindelse med produktion bestemt til indenlandsk forbrug.
- g) Fritagelse for eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter⁽²⁾, der opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til indenlandsk forbrug.
- h) Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led⁽²⁾ på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind)⁽⁴⁾. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II.
- i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter ud over dem, der opkræves på indførte materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind); dog således, at en

⁽¹⁾ Ved udtrykket »på kommercielt grundlag« forstås, at valget mellem indenlandske og indførte varer ikke er undergivet nogen form for restriktioner, men alene beror på kommercielle overvejelser.

⁽²⁾ I denne forordning forstås ved:

- »direkte skatter«, skatter på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter
- »importafgifter«, told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i denne note, og som opkræves ved indførsel
- »indirekte skatter«, afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter
- »indirekte skatter opkrævet i tidligere led«, skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare
- »indirekte flerledsafgifter«, afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled
- »eftergivelse af skatter« omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattenedslag
- »eftergivelse eller godtgørelse« omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter

⁽³⁾ Udsættelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med eksportsubsidier, når der f.eks. opkræves passende renter.

⁽⁴⁾ Litra h) gælder ikke for merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen, som træder i stedet for førstnævnte; spørgsmålet om for vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under litra g).

virksomhed i særlige tilfælde kan anvende materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer til substitution for sidstnævnte for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som ikke må overstige to år. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II, og retningslinjerne for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier, jf. bilag III.

- j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen af sådanne programmer.
- k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, som kontrolleres af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, eksportørerne ellers måtte betale for den således anvendte kapital (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme løbetid og andre kreditvilkår og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, der bæres af eksportører eller finansieringsinstitutioner ved optagelse af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel i henseende til eksportkreditvilkårene.

Hvis et medlem af WTO imidlertid er part i et internationalt arrangement om offentlige eksportkreditter, som mindst tolv sådanne oprindelige medlemmer var part i pr. 1. januar 1979 (eller et senere arrangement til afløsning heraf, som disse oprindelige medlemmer har indgået), eller hvis et medlem af WTO i praksis anvender bestemmelserne om rentesatser i det pågældende arrangement, betragtes anvendelsen af eksportkreditordninger, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke som en eksportsubsidieordning.

- l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den betydning, der er anvendt i artikel XVI i GATT 1994.

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR FORBRUG AF MATERIALER I PRODUKTIONSPROCESSEN⁽¹⁾

I

1. Indirekte skattenedslagsordninger kan åbne mulighed for fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). På tilsvarende måde åbner godtgørelsesordninger mulighed for fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind).
2. I listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I henvises der i litra h) og i) til udtrykket »materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare«. Ifølge litra h) kan indirekte skattenedslagsordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led ud over omfanget af sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. Ifølge litra i) kan godtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I begge punkter fastsættes, at der skal tages hensyn til svind, når der træffes afgørelse i sager vedrørende forbruget af materialer ved produktionen af den udførte vare. Litra i) omhandler også substitutionsvarer, hvor dette er relevant.

II

3. Når det som led i en antisubsidiundersøgelse i henhold til denne forordning undersøges, om materialer forbruges ved produktionen af den udførte vare, anvender Kommissionen normalt følgende fremgangsmåde:
4. Når det påstås, at en indirekte skattenedslagsordning eller en godtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier i form af et for stort nedslag i eller en for stor godtgørelse af indirekte skatter eller importafgifter, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke materialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og de forbrugte mængder. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå ordningen eller proceduren for at se, om den er rimelig, effektiv til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at ordningen eller proceduren anvendes på en forsvarlig måde.
5. Hvis der ikke foreligger en sådan ordning eller procedure, eller er den ikke rimelig, eller foreligger den og anses for rimelig, men det konstateres, at den ikke anvendes på en forsvarlig måde, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske materialer, der indgår, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 4.
6. Kommissionen skal behandle materialer som værende indgået som en fysisk bestanddel i den pågældende vare, hvis materialerne er anvendt i produktionsprocessen og er fysisk til stede i den udførte vare. Et materiale skal ikke nødvendigvis være til stede i slutproduktet i samme form som den, hvori det indgik i produktionsprocessen.
7. Ved fastsættelsen af den mængde af et bestemt materiale, der er forbrugt ved produktionen af den udførte vare, skal der normalt tages hensyn til »normalt svind«, og et sådant svind skal normalt anses for at være forbrugt ved produktionen af den udførte vare. Udtrykket »svind« omfatter den del af en

⁽¹⁾ Materialer, som forbruges i produktionsprocessen, er materialer, der indgår som en fysisk bestanddel i eksportvaren, samt energi, brændstoffer og olie, der anvendes i produktionsprocessen, og katalysatorer, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af eksportvaren

given mængde materialer, som ikke har en selvstændig funktion i produktionsprocessen, det forbruges ikke ved produktionen af den udførte vare (f.eks. på grund af en ineffektiv udnyttelse), og det bliver ikke genindvundet, udnyttet eller solgt af den samme producent.

8. Ved afgørelsen af, om det krav om svind, der gøres gældende, er »normalt«, skal Kommissionen normalt tage hensyn til produktionsprocessen, der gennemsnitlige erfaringer i den pågældende erhvervs-
gren i eksportlandet og andre relevante tekniske faktorer. Kommissionen skal være opmærksom på, at det er et vigtigt spørgsmål, om eksportlandets myndigheder har beregnet spildprocenten på en rimelig måde, når en sådan sats skal indgå i skatte- eller afgiftsafslaget eller -eftergivelsen.
-

BILAG III

RETNINGSLINJER FOR FASTLÆGGELSE AF, OM SUBSTITUTIONSGODTGØRELSESORDNINGER
ER EKSPORTSUBSIDIER

I

Godtgørelsesordninger kan åbne mulighed for tilbagebetaling eller godtgørelse af importafgifter på materialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare, hvor sidstnævnte vare ved udførslen indeholder indenlandske materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte varer, de substituerer. Ifølge litra i) i bilag I kan substitutionsgodtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i godtgørelse af importafgifter i et omfang, der overstiger afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de indførte materialer, for hvilke der kræves godtgørelse.

II

Når der som led i antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning foretages en undersøgelse af substitutionsgodtgørelsesordninger, skal Kommissionen normalt anvende følgende fremgangsmåde:

1. I litra i) i bilag I fastsættes, at materialer hidrørende fra hjemmemarkedet kan substituere indførte materialer ved produktionen af en vare bestemt for udførsel, forudsat at der er tale om samme mængde materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer, der substitueres. Det er vigtigt, at der foreligger en kontrolordning eller -procedure, fordi den gør det muligt for eksportlandets regering at sikre sig og påvise, at den mængde materialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke overstiger mængden af samme varer, der er udført, uanset under hvilken form, og at der ikke er tale om godtgørelse af importafgifter, der overstiger de afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de pågældende indførte materialer.
2. Når det gøres gældende, at en substitutionsgodtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en kontrolordning eller -procedure. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå kontrolprocedurerne for at se, om de er rimelige, effektive til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. For så vidt procedurerne anses for at opfylde betingelserne og anvendes forsvarligt antages det, at der ikke ydes subsidier. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at kontrolprocedurerne anvendes på en forsvarlig måde.
3. Hvis der ikke foreligger sådanne kontrolprocedurer, eller er disse ikke rimelige, eller er der indført sådanne procedurer, som anses for rimelige, men det konstateres, at de ikke anvendes eller ikke anvendes på en effektiv måde, kan der være tale om, at der ydes subsidier. I sådanne tilfælde vil det normalt være nødvendigt, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske transaktioner med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 2.
4. Det forhold, at der foreligger en bestemmelse om substitutionsgodtgørelse, i henhold til hvilken eksportørerne kan udvælge bestemte importforsendelser, på hvilke der kræves godtgørelse, bør ikke i sig selv anses for ensbetydende med, at der ydes subsidier.
5. En for stor godtgørelse af importafgifter i den i litra i) i bilag I omhandlede betydning skal anses for at foreligge, hvor en regering betaler renter af pengebeløb, der tilbagebetales i henhold til godtgørelsesordninger, i et omfang svarende til de faktisk betalte eller de betalbare renter.

BILAG IV

(Dette bilag er en gengivelse af bilag 2 til aftalen om landbrug. Vendinger eller udtryk, som ikke er forklaret heri, eller som ikke er umiddelbart forståelige, skal fortolkes i sammenhæng med nævnte aftale)

INDENLANDSK STØTTE: GRUNDLAGET FOR FRITAGELSE FOR NEDSÆTTELSES-FORPLIGTELSENE

1. Indenlandske støtteforanstaltninger, for hvilke der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde den grundlæggende betingelse, at de ikke eller højst i ubetydelig grad virker forstyrrende for handelen eller påvirker produktionen. Alle foranstaltninger, for hvilke fritagelse påberåbes, skal derfor opfylde følgende grundlæggende kriterier:
 - a) den pågældende støtte skal ydes gennem et offentligt finansieret statsligt program (herunder også forud oppebårne offentlige indtægter), der ikke omfatter overførsler fra forbrugere, og
 - b) den pågældende støtte må ikke virke som en prisstøtte til producenterneog desuden gælder de nedenfor anførte kriterier og betingelser for specifikke områder.

Statslige bistandsprogrammer**2. Generelle serviceydelser**

Området for denne kategori omfatter udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende programmer, ved hvilke serviceydelser eller fordele tilbydes landbruget eller landdistrikterne. Det omfatter ikke direkte betalinger til producenter eller forarbejdningsvirksomheder. Sådanne programmer, der omfatter men ikke er begrænset til følgende liste, skal opfylde de generelle kriterier i stk. 1 og de betingelser for særlige områder, der måtte være fastsat nedenfor:

- a) forskning, herunder generel forskning, forskning i forbindelse med miljøprogrammer og forskningsprogrammer vedrørende bestemte produkter
- b) sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse, herunder generelle og produktspecifikke sygdoms- og skadedyrsbekæmpelsesforanstaltninger såsom varslingsystemer, karantæne og udryddelse
- c) uddannelse, herunder såvel generelle som specialiserede uddannelsesfaciliteter
- d) rådgivningstjenester, herunder tilvejebringelse af midler, der kan lette formidlingen af oplysninger og forskningsresultater til producenter og forbrugere
- e) kontroltjenester, herunder generelle kontroltjenester og kontrol af særlige produkter med hensyn til sundhed, sikkerhed, klassificering eller standardisering
- f) serviceydelser med henblik på markedsføring og reklame, herunder markedsinformationer, rådgivning og reklame vedrørende bestemte produkter, men ikke udgifter til uspecificerede formål, som sælgerne kan anvende til at nedbringe salgsprisen eller til at give køberne en direkte økonomisk fordel, og
- g) infrastrukturtjenester, herunder elektricitetsforsyning, veje og andre transportmidler, markeds- og havnefaciliteter, vandforsyningsfaciliteter, dæmninger og afvandingssystemer samt infrastrukturarbejder i tilknytning til miljøprogrammer; i alle tilfælde må udgifterne kun anvendes til tilvejebringelse eller opførelse af anlægsaktiver, og de må ikke omfatte tilskud til faciliteter på bedrifterne, bortset fra almindeligt tilgængelige offentlige forsyningsnet; udgifterne må ikke omfatte støtte til input eller driftsomkostninger eller favorable forbrugstakster.

3. Offentlig oplagring af hensyn til fødevarer sikkerheden⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende opbygning og opbevaring af lagre af produkter, der indgår som en integrerende del af et program for fødevarer sikkerhed, der er fastlagt i den nationale

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 i dette bilag anses statslige oplagringsprogrammer, der tager sigte på fødevarer sikkerhed i udviklingslande, og som gennemføres på en gennemsigtig måde og i overensstemmelse med officielt offentliggjorte objektive kriterier eller retningslinjer, for at være i overensstemmelse med dette punkt, herunder også programmer, under hvilke lagre af fødevarer med henblik på fødevarer sikkerhed erhverves og afhændes til offentligt fastsatte priser, forudsat at forskellen mellem købsprisen og den eksterne referencepris medregnes i AMS.

lovgivning. Statslig støtte til privat oplagring af produkter som en del af et sådant program kan også være omfattet.

Størrelsen og opbygningen af sådanne lagre skal svare til forud fastlagte mål, der kun er begrundet i fødevarer sikkerhed. De finansielle transaktioner i forbindelse med opbygning og afsætning af lagrene skal være gennemsigtige. Regeringens opkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og salg fra sådanne fødevarelagre skal ske til en pris, der ikke må være lavere end den aktuelle indenlandske markedspris for den pågældende vare og kvalitet.

4. *Indenlandsk fødevarehjælp⁽¹⁾*

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) i forbindelse med tilvejebringelse af indenlandsk fødevarehjælp til befolkningsgrupper i nød.

Adgangen til at modtage fødevarehjælp skal være undergivet klart definerede kriterier vedrørende de ernæringsmæssige mål. Sådant hjælp skal ydes i form af direkte uddeling af fødevarer til de pågældende eller uddeling af midler, der sætter de støtteberettigede i stand til at købe fødevarer enten til markedspriser eller til subsidierede priser. Statens indkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og der skal herske gennemsigtighed med hensyn til, hvorledes støtten finansieres og administreres.

5. *Direkte betalinger til producenter*

Støtte i form af direkte betalinger (eller forud oppebårne indtægter, herunder naturallydelser) til producenter, for hvilken der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde de grundlæggende kriterier, der er fastsat i punkt 1, samt de specifikke kriterier for de enkelte typer af direkte betalinger, der er fastsat i punkt 6-13. Hvis der påberåbes fritagelse for nedsættelse for en bestående eller ny form for direkte betaling, der ikke er specificeret i punkt 6-13, skal den være i overensstemmelse med kriterierne i punkt 6, litra b)-e), samt med de generelle kriterier, der er fastsat i punkt 1.

6. *Ukøbtet indkomststøtte*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier såsom indkomst, status som producent eller jordbesidder, anvendelsen af produktionsfaktorer eller produktionens størrelse i en nærmere fastlagt basisperiode.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de produktionsfaktorer, der er anvendt i noget år efter basisperioden.
- e) Modtagelsen af sådanne betalinger må ikke betinges af nogen produktion.

7. *Ordninger med statslig medfinansiering af indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal være betinget af et indkomststab, hvor kun indkomster fra landbruget medregnes, og hvor indkomsttabet overstiger 30 % af den gennemsnitlige bruttoindkomst eller en tilsvarende nettoindkomst (idet eventuelle betalinger fra samme eller lignende ordninger ikke medregnes) i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Enhver producent, der opfylder denne betingelse, skal være berettiget til at modtage betalingerne.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger skal udligne mindre end 70 % af producentens indkomststab i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger må kun afhænge af indkomsten; den må ikke påvirkes af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft, eller af indenlandske eller internationale priser, der gælder for en sådan produktion, eller af de anvendte produktionsfaktorer.

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 og 4 i dette bilag anses levering af fødevarer til subsidierede priser med det formål at opfylde den fattige by- og landbefolkning i udviklingslandes behov på regelmæssigt grundlag til rimelige priser at være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette punkt.

- d) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 8 (hjælp i forbindelse med naturkatastrofer), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.
8. *Betalinger (enten direkte eller i form af statslig medfinansiering af afgrødeforsikringsordninger) som hjælp i forbindelse med naturkatastrofer*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger må kun opstå ved, at statslige myndigheder formelt anerkender, at der har været eller er tale om en naturkatastrofe eller en lignende katastrofe (herunder sygdomsudbrud, skadedyrsangreb, nukleare ulykker og krig på det pågældende medlems område), og skal være betinget af et produktionstab, der er på mere end 30 % af den gennemsnitlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.
- b) Betalinger som følge af en katastrofe må kun ydes for det tab af indkomst, husdyr (herunder betalinger i forbindelse med dyrlægebehandling af dyrene), arealer eller andre produktionsfaktorer, der skyldes den pågældende naturkatastrofe.
- c) Betalingerne må ikke udligne mere end de samlede udgifter til genoprettelse af sådanne tab og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.
- d) Betalinger, der ydes under en katastrofe, må ikke overstige, hvad der er påkrævet for at undgå eller afbøde yderligere tab som defineret under litra b).
- e) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 7 (indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.
9. *Strukturtilpasningsstøtte i form af ophørsordninger for producenter*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at lette pensioneringen af personer, der deltager i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter, eller på at lette sådanne personers overgang til aktiviteter uden for landbrug.
- b) Betalingerne skal være betingede af, at modtagerne for stedse fuldstændigt ophører med at deltage i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter.
10. *Strukturtilpasningsstøtte i form af programmer for udtagning af ressourcer*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at fjerne arealer eller andre ressourcer, herunder husdyr, fra den afsættelige landbrugsproduktion.
- b) Betalingerne skal være betingede af, at arealet udtages af produktionen af afsættelige landbrugsprodukter i mindst tre år, og for husdyrs vedkommende af slagtning eller endelig permanent bortskaffelse.
- c) Betalingerne må ikke betinges af nogen alternativ anvendelse af sådanne arealer eller andre ressourcer, som indebærer produktion af afsættelige landbrugsprodukter.
- d) Betalingerne må ikke afhænge af produktionens art eller størrelse eller af de indenlandske eller internationale priser for den produktion, der foretages med de arealer eller andre ressourcer, som forbliver i produktion.
11. *Strukturtilpasningsstøtte i form af investeringsstøtte*
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i statslige programmer, der tager sigte på en finansiel eller fysisk omstrukturering af en producents virksomhed til imødegåelse af objektivt konstaterede strukturbetingede handicap. Adgangen til at deltage i sådanne programmer kan også baseres på et klart defineret statsligt program for privatisering af landbrugsarealer.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden, undtagen hvad følger af litra e).
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Betalingerne må kun ydes for den periode, der er nødvendig for gennemførelsen af den investering, betalingerne vedrører.

- e) Betalingerne må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af, hvilke landbrugsprodukter modtagerne skal producere, bortset fra krav om, at et bestemt produkt ikke må produceres.
- f) Betalingerne skal være begrænset til det beløb, der er nødvendigt for at udligne det strukturbetingede handicap.

12. *Betalinger under miljøprogrammer*

- a) Adgangen til at modtage sådanne betalinger skal nærmere fastlægges i et klart defineret statsligt miljø- eller bevarelsesprogram og afhænge af opfyldelsen af særlige betingelser i det statslige program, herunder betingelser vedrørende produktionsmetoder eller input.
- b) Betalingernes størrelse skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomsttab, som en overholdelse af det statslige program indebærer.

13. *Betalinger under regionalstøtteprogrammer*

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal begrænses til producenter i ugunstigt stillede regioner. Enhver sådan region skal være et klart afgrænset sammenhængende geografisk område, der kan defineres som en økonomisk og administrativ enhed, og som anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart er fastlagt i lovgivningen og viser, at den pågældende regions vanskeligheder ikke blot skyldes midlertidige omstændigheder.
 - b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i et givet år efter basisperioden, bortset fra krav om nedsættelse af den pågældende produktion.
 - c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
 - d) Adgangen til sådanne betalinger skal være begrænset til producenterne i de støtteberettigede regioner, og alle producenterne i disse regioner skal i princippet have adgang hertil.
 - e) Hvis betalingerne er knyttet til produktionsfaktorer, skal der anvendes degressive satser, når et tærskelniveau for den pågældende produktionsfaktor overstiges.
 - f) Betalingerne skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomsttab, som landbrugsproduktion i det angivne område indebærer.
-

Forslag til Rådets direktiv om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse industrielle aktiviteter

(97/C 99/02)

(EØS relevant tekst)

KOM(96) 538 endelig udg. — 96/0276 (SYN)

(Forelagt af Kommissionen, den 18. februar 1997)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C og i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Det Europæiske Fællesskabs handlingsprogrammer på miljøområdet, der blev godkendt af Rådet og repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, ved resolution af 22. november 1973⁽¹⁾, 17. maj 1977⁽²⁾, 7. februar 1983⁽³⁾, 19. oktober 1987⁽⁴⁾ og 1. februar 1993⁽⁵⁾ fremhæves betydningen af at forebygge og nedbringe luftforureningen;
- (2) i resolutionen af 19. oktober 1987 understreges betydningen af fællesskabsaktioner, der blandt andet koncentrerer sig om gennemførelse af passende standarder, der skal sikre et højt niveau for offentlig sundhed og miljøbeskyttelse;
- (3) Fællesskabet og medlemsstaterne er parter til protokollen til konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande af 1979 vedrørende kontrol med emissioner af flygtige organiske forbindelser med henblik på at begrænse deres grænseoverskridende strømme og strømme af de deraf følgende sekundære fotokemiske oxidanter, med det formål at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod skadelige virkninger.
- (4) forurening fra flygtige organiske forbindelser (VOC) i en medlemsstat vil ofte indvirke på luft og

vand i andre medlemsstater; i henhold til traktatens artikel 130 R er det nødvendigt at gennemføre aktioner på fællesskabsplan;

- (5) anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse processer og industrielle anlæg giver på grund af deres egenskaber anledning til emissioner af organiske forbindelser til luften, som kan være skadelige for den offentlige sundhed og/eller bidrager til den lokale eller grænseoverskridende dannelse af fotokemiske oxidanter i troposfærens grænselag, hvilket igen skader naturlige ressourcer af afgørende miljømæssig og økonomisk betydning og under visse eksponeringsforhold medfører skadelige virkninger for menneskers sundhed;
- (6) de seneste års hyppige forekomster af høje ozonkoncentrationer i troposfæren har vakt udbredt bekymring for virkningen på den offentlige sundhed og miljøet;
- (7) der er derfor behov for forebyggende indsats såvel for at beskytte den offentlige sundhed og miljøet mod virkningerne af særligt skadelige emissioner fra anvendelse af organiske opløsningsmidler som for at sikre borgernes ret til et rent og sundt miljø;
- (8) emissioner af organiske forbindelser kan undgås eller nedbringes i mange processer og anlæg, fordi der er eller inden for de kommende år vil blive adgang til andre mindre skadelige stoffer; hvis der ikke findes egnede erstatningsstoffer, bør der træffes andre tekniske foranstaltninger for at nedbringe emissionen til miljøet, så meget som det er økonomisk og teknisk muligt;
- (9) anvendelse af organiske opløsningsmidler og emissioner af organiske forbindelser med de alvorligste virkninger for den offentlige sundhed bør begrænses, så meget som det er teknisk muligt;
- (10) anlæg og processer, der er omfattet af dette direktiv, og som ikke kræver tilladelse i henhold til fællesskabslovgivning eller national lovgivning, bør som mindstekrav registreres;

⁽¹⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 46 af 17. 2. 1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 138 af 1. 2. 1993, s. 1.

- (11) organiske opløsningsmidler anvendes i mange forskellige typer anlæg og processer, således at der — ud over de generelle krav — må fastsættes særlige krav, herunder tærskler for størrelsen af anlæg, som er omfattet af dette direktiv;
- (12) for at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau er det nødvendigt at fastsætte og overholde emissionsgrænser for organiske forbindelser samt passende driftsvilkår — i overensstemmelse med princippet om bedste tilgængelige teknologi — for visse industrielle anlæg og processer inden for Fællesskabet, hvori der anvendes organiske opløsningsmidler;
- (13) driftslederen bør sikre, at emissionen af organiske opløsningsmidler, herunder diffus emission, og emissionen af organiske forbindelser nedbringes; en plan for forvaltningen af opløsningsmidler er et vigtigt redskab til verificering af denne indsats; trods den vejledning, som kan gives, er forvaltningsplanen ikke udviklet til et sådant stade, at der kan opstilles en fællesskabsmetode; Kommissionen bør med henblik på udarbejdelse af en sådan metode i egnede tilfælde tage hensyn til udviklingen inden for anvendelse af sådanne planer;
- (14) medlemsstaterne kan i visse tilfælde fritage en driftsleder fra at overholde emissionsgrænseværdierne, fordi andre foranstaltninger, som anvendelse af produkter med ringe eller intet indhold af opløsningsmidler, giver alternative muligheder for at nå en tilsvarende nedbringning af emissionen;
- (15) bestående procedurer og anlæg bør tilpasses, så de inden for en passende tidsfrist overholder de emissionsgrænseværdier, som er fastlagt for nye anlæg og processer; tidsfristerne skal stemme overens med tidsrammen for efterlevelse af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening⁽¹⁾;
- (16) der bør tages passende hensyn til emissionsbegrænsende foranstaltninger, som er vedtaget inden direktivets ikrafttræden;
- (17) af hensyn til konkurrenceevnen kan det i mange tilfælde tillades, at små og mellemstore virksomheder overholder mindre strenge krav;
- (18) ved væsentlige ændringer af bestående anlæg omfattet af dette direktiv skal det væsentligt ændrede udstyr i anlæggene opfylde kravene til nye anlæg;
- (19) der skal gennemføres overvågning af emissionerne, herunder anvendelse af måleteknik, med henblik på at vurdere massekoncentrationen eller mængden af forurenende stoffer, der må udledes til miljøet;
- (20) medlemsstaterne bør fastlægge de procedurer og træffe de foranstaltninger, der skal anvendes i tilfælde af overskridelse af emissionsgrænserne;
- (21) medlemsstaterne bør træffe egnede foranstaltninger for at fremme udviklingen i forbindelse med den bedste tilgængelige teknologi med henblik på at mindske emissionen af organiske opløsningsmidler og organiske forbindelser til miljøet;
- (22) medlemsstaterne bør fremsende indberetninger til Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv;
- (23) nogle medlemsstater har allerede vedtaget foranstaltninger til nedbringning af flygtige organiske forbindelser, som måske ikke er forenelige med foranstaltningerne i dette direktiv; alternative metoder kan gøre det muligt at opfylde direktivets mål på en mere effektiv måde end ensartede emissionsgrænseværdier; medlemsstaterne kan derfor fritages fra at opfylde emissionsbegrænsningen, hvis de gennemfører en national plan, som inden for tidsfristen for gennemførelse af direktivet medfører mindst samme reduktion af emissionen af organiske forbindelser fra de pågældende processer og industrielle anlæg;
- (24) Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde for at sikre udveksling af oplysninger om gennemførelsen af direktivet og om fremskridt med hensyn til mulighederne for substitution —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Formålet med dette direktiv er at forebygge eller nedbringe de direkte og indirekte virkninger af emissionen af flygtige organiske forbindelser til miljøet, især til luften, og de mulige risici for den offentlige sundhed, ved at tilvejebringe foranstaltninger og procedurer, der skal gennemføres for de industrielle aktiviteter, der er anført i bilag I, for så vidt som de udføres inden for de tærskelområder, der er anført i bilag III, del A.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 10. 10. 1996, s. 26.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1. *Tilladelse:*

Procedure, hvorunder de kompetente myndigheder meddeler tilladelse til at drive hele eller dele af et anlæg, ved hjælp af en eller flere skriftlige afgørelser.

2. *Kompetente myndigheder:*

Myndigheder eller organer, som i henhold til lovgivning i medlemsstaterne er ansvarlige for opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af dette direktiv.

3. *Indesluttede vilkår:*

Anlæg, der drives på en sådan måde, at emissionen kan opsamles, og derfor ikke som helhed er diffus.

4. *Emission:*

Udledning til miljøet af stoffer eller præparater fra et anlæg eller en proces.

5. *Diffus emission:*

Uopsamlet emission af flygtige organiske forbindelser til luft, jord, og vand, samt medmindre andet fremgår af bilag III, opløsningsmidler, der er indeholdt i et produkt. Den omfatter diffus emission, som frigøres til det udendørs miljø gennem vinduer, døre, ventilationskanaler og lignende åbninger.

6. *Vejledende emissionsværdi:*

Emissionsbegrænsning, som, så vidt det er teknisk og økonomisk muligt, ikke bør overskrides.

7. *Emissionsgrænseværdi:*

Maksimal mængde gasformige organiske forbindelser eller gruppe af gasformige organiske forbindelser indeholdt i spildgasser fra et anlæg, som ikke må overskrides under normale driftsvilkår. Hvis ikke andet anføres i bilag III, skal den beregnes i forhold enten til samlet mængde organisk kulstof eller til masse af enkelte organiske forbindelser pr. volumen spildgas, idet der antages at være standardvilkår for temperatur og tryk. Gasmængder, som tilsættes spildgassen med henblik på køling eller fortynding, indgår ikke i bestemmelsen af massekoncentrationen af det forurenende stof i spildgassen.

8. *Emissionskrav:*

Type af numeriske emissionskrav bortset fra emissionsgrænseværdier, grænseværdier for diffus emission eller vejledende værdier for diffus emission.

9. *Grænseværdi for diffus emission:*

En mængde flygtige organiske forbindelser, som udledes i form af diffus emission, som ikke må overskrides.

10. *Vejledende værdi for diffus emission:*

En mængde organiske opløsningsmidler, som udledes i form af diffus emission, som, så vidt det er teknisk og økonomisk muligt, ikke bør overskrides.

11. *Anlæg:*

Stationær teknisk enhed, hvor der gennemføres en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I. Det omfatter produktionsmaskiner og hjælpeudstyr, som er nødvendigt for udførelse af den proces eller de processer, der finder sted på samme anlægsområde.

12. *Bestående anlæg:*

Et anlæg, som enten er i drift, eller som er godkendt senere med lovgivning, der var gældende inden datoen for dette direktivs gennemførelse, eller for hvilket der efter den kompetente myndigheds opfattelse er indgivet en komplet ansøgning om godkendelse under forudsætning af, at anlægget sættes i drift senest et år efter dette direktivs frist for gennemførelse.

13. *Nyt anlæg:*

Et anlæg, som indgiver sin første komplette ansøgning om godkendelse efter datoen for dette direktivs vedtagelse, eller som sættes i drift mere end et år efter direktivets vedtagelse.

14. *Driftsleder:*

En fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer anlægget, eller som efter national lovgivning har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret med hensyn til driften heraf.

15. *Organisk forbindelse:*

Forbindelser, der indeholder mindst grundstoffet kulstof og et eller flere af stofferne brint, halogen, ilt, svovl, fosfor, silikone eller kvælstof, med undtagelse af kulilte og uorganiske carbonater og bicarbonater.

16. *Organisk opløsningsmiddel:*

Flygtige organiske forbindelser, som anvendes alene eller sammen med andre agenser og uden at undergå kemisk ændring, med henblik på at opløse råmateriale, produkter eller affaldsmateriale, eller som anvendes som rensningsmiddel til opløsning af urenheder, eller som opløsende eller dispergerende middel, eller som middel til justering af viskositet eller overfladespænding, eller som blødgøringsmiddel, eller som konserveringsmiddel. I dette direktiv anses den fraktion af creosot, som overskrider den fastsatte tærskel for damptrykket under de pågældende anvendelsesbetingelser, som et organisk opløsningsmiddel.

17. *Registrering:*

Procedure fastlagt i retsakt, hvorunder driftslederen underretter den kompetente myndighed om planen om at drive et anlæg eller en proces, som er omfattet af dette direktiv. De kompetente myndigheder skal bekræfte modtagelsen af underretningen.

18. *Stoffer:*

Kemiske grundstoffer og deres forbindelser, som de forefindes naturligt eller industrielt fremstillet, i fast eller flydende form eller i gas- eller dampform.

19. *Væsentlig ændring:*

- For små anlæg: en stigning i den nominelle kapacitet på over 25 %
- for anlæg, der omfattes af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening: den definition, som er anført i direktivet
- alle andre anlæg: en stigning i den nominelle kapacitet på over 10 %.

20. *Flygtig organisk forbindelse (VOC):*

- Organisk forbindelse, hvis damptryk ved 293,15 K er 0,01 kPa eller mere, eller med tilsvarende flygtighed under de særlige anvendelsesforhold.

det i artikel 1 anførte anvendelsesområde, inden de tages i drift, samt at nye anlæg opfylder kravene i artikel 5-9.

*Artikel 4***Krav til bestående anlæg**

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at:

- 1) Alle bestående anlæg, som ikke allerede er godkendt i henhold til direktiv 96/61/EF, skal registreres eller have tilladelse inden udløbet af den første frist for efterlevelse, jf. bilag III, del B.
- 2) Bestående anlæg skal opfylde kravene i artikel 5-9 senest den 30. oktober 2007.
- 3) Når et anlæg ændres væsentligt, eller som følge af væsentlige ændringer falder ind under dette direktivs anvendelsesområde for første gang, skal den del af anlægget, som ændres væsentligt, betragtes enten som et nyt anlæg, eller som et bestående anlæg, forudsat de samlede emissioner fra anlægget ikke overskrider de emissioner, der ville være forekommet, hvis anlægget var blevet betragtet som et nyt anlæg.

*Artikel 5***Begrænsning af emissionen**

1. Medlemsstaterne vedtager passende foranstaltninger, enten gennem specifikation af vilkårene for tilladelse, eller for anlæg, der skal registreres, gennem bindende regler, for at sikre, at stk. 2-9 overholdes.

2. Alle anlæg skal overholde emissionsgrænseværdierne, de grænseværdier for diffus emission og andre emissionskrav i bilag III, del A, eller opfylde kravene i reduktionsprogrammet i bilag III, del B. Reduktionsprogrammet fritager ikke anlæg, der udleder de i stk. 6, 7 og 8 omhandlede stoffer, fra at overholde de deri anførte krav. Visse anlæg, som på datoen for dette direktivs gennemførelse allerede har taget reduktionsudstyr i brug, er fritaget fra emissionsgrænseværdierne i bilag III, del A, forudsat de samlede emissioner fra anlægget ikke overskrider den emission, der ville være forekommet, hvis alle kravene i bilag III, del A var opfyldt. Omfanget og arten af undtagelsen er anført i bilag III, del A. For anlæg, der ikke bruger reduktionsprogrammet, skal reduktionsudstyr installeret efter datoen for dette direktivs gennemførelse opfylde alle kravene i bilag III, del A.

*Artikel 3***Krav til nye anlæg**

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle nye anlæg, som ikke allerede er tilladt i henhold til direktiv 96/61/EF, bliver registreret eller godkendt med hensyn til de aktiviteter, der henhører under

Visse tekniske udtryk er defineret i bilag II.

3. Anlæg, hvor der udføres to eller flere aktiviteter, som hver for sig overskrider tærsklerne i bilag III, del A:

- a) skal for stoffer anført i stk. 6 og 8 opfylde kravene heri for hver enkelt proces
- b) skal for alle andre stoffer enten:
 - i) opfylde kravene i stk. 2 for hver enkelt proces, eller
 - ii) udlede emissioner, der samlet ikke overskrider de emissioner, der ville være forekommet, hvis nr. i) var blevet anvendt.

4. De vejledende grænser for diffus emission i bilag III, del A skal overholdes, så vidt det er teknisk og økonomisk muligt.

5. Processer og anlæg, der ikke bruger reduktionsprogrammet i bilag III, del B, skal gennemføres under indesluttede forhold, medmindre det er teknisk og økonomisk umuligt, samt at emissioner fra alle processer og anlæg, der er omfattet af dette direktiv, udledes på en sådan måde, at den offentlige sundhed og miljøet sikres.

6. Stoffer eller præparater, som på grund af deres indhold af flygtige organiske forbindelser klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske efter Rådets direktiv 67/548/EØF⁽¹⁾ er mærket med risikosætningerne R45, R46, R49, R60, R61, skal så vidt muligt snarest erstattes af mindre skadelige stoffer eller præparater.

7. For betydelige udledninger af de organiske forbindelser, der er omhandlet i stk. 6, dvs. udledninger hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til den i stk. 6 angivne mærkning, er lig med eller højere end 10 g/h, gælder en emissionsgrænseværdi på 2 mg/m³. Emissionsgrænseværdien refererer til masse-summen af de enkelte forbindelser.

8. For betydelige udledninger af halogenerede organiske opløsningsmidler mærket med risikosætning R40, dvs. udledninger hvor massestrømmen af summen af forbindelser, der giver anledning til mærkning med R40 er lig med eller højere end 100 g/h, gælder en emissionsgrænseværdi på 20 mg/m³. Emissionsgrænseværdien refererer til massesummen af de enkelte forbindelser.

9. Der skal træffes de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger til at reducere emissioner til det mindst mulige under opstart op nedlukning.

10. Når der gennemføres en risikovurdering i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93⁽²⁾ eller Rådets direktiv 88/379/EØF⁽³⁾ af de stoffer, der giver anledning til mærkning med R40, R60 eller R61, og som er omfattet af dette direktiv, tager Kommissionen efter proceduren i artikel 13 hensyn til konklusionerne af risikovurderingen og ændrer om nødvendigt bestemmelserne vedrørende disse stoffer.

Artikel 6

Substitution

1. Kommissionen sikrer, at der på den administrativt mest effektive måde udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne og de berørte sektorer om brugen af organiske stoffer og deres mulige erstatningsstoffer for at tage stilling til spørgsmål vedrørende brugsegnethed, mulige miljøvirkninger, samt omkostninger og fordele ved de foreliggende muligheder med henblik på at vejlede om brugen af materialer med mindst mulig potentiel virkning på luft, vand, jord, økosystemer og offentlig sundhed. Kommissionen offentliggør resultaterne af udvekslingen af informationer inden for hver sektor.

2. Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) der tages hensyn til den i stk. 1 omhandlede vejledning ved godkendelse af anlæg, således at de materialer, som har mindst mulig potentiel virkning på luft, vand, jord og offentlig sundhed, anvendes
- b) den i stk. 1 omhandlede vejledning stilles til rådighed, når der er tale om anlæg, der skal registreres.

Artikel 7

Overvågning

Medlemsstaterne fastsætter passende krav vedrørende overvågning af udledninger, herunder målemetoder og -hyppighed, evalueringsprocedure, samt krav om, at de kompetente myndigheder forsynes med de data, som er nødvendige for at kontrollere, at dette direktiv overholdes. Emissioner fra skorstene med tillknyttet reduktionsudstyr, som på det endelige udledningspunkt udsender over 10 kg/h samlet mængde organisk kulstof (TOC) (bestemt som glidende 8-timersgennemsnit), skal måles kontinuerligt.

⁽¹⁾ EFT nr. 196 af 16. 8. 1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 84 af 5. 4. 1993, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 187 af 16. 7. 1988, s. 14.

Artikel 8

Verificering af overholdelsen af emissionsgrænserne

1. Overholdelse af bestemmelserne i artikel 5, stk. 7 og 8, verificeres på grundlag af massekoncentrationen af de enkelte organiske forbindelser. I alle andre tilfælde verificeres overholdelse på grundlag af den totale mængde organisk kulstof, der udledes.

2. For kontinuerlige målinger betragtes emissionsgrænseværdierne i artikel 5 og bilag III, del A som overholdt, hvis:

- a) ingen af de glidende gennemsnit over otte timers normal drift overskrider emissionsgrænseværdierne
- b) ingen af 1-timesgennemsnittene overskrider den fastlagte emissionsgrænsværdi med mere end en faktor 1,5.

Beregningen af de i første afsnit omhandlede værdier må kun bygge på de perioder, hvor anlæggene eller processerne faktisk er i normal drift.

3. Ved periodiske målinger skal der foretages tre aflæsninger under hver måleoperation, som skal finde sted med højst 24 måneders mellemrum. Emissionsgrænseværdierne i artikel 5 og bilag III, del A betragtes som overholdt, hvis ingen af værdierne, målt ved gyldige stikprøvemålinger, overskrider emissionsgrænseværdien. Efter væsentlige ændringer skal overholdelsen påny verificeres.

4. Opfyldelsen af følgende skal påvises til de kompetente myndigheds tilfredshed:

- grænseværdier for diffus emission og vejledende værdier
- kravene i reduktionsprogrammet i bilag III, del B
- bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, og
- emissionskrav udtrykt som emission af opløsningsmidler pr. fremstillet enhed.

Bilag IV indeholder retningslinjer vedrørende Planen for forvaltning af opløsningsmidler, som kan danne grundlag for påvisning af overholdelse af disse parametre.

5. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger om brug af Planen for forvaltning af opløsningsmidler i medlemsstaterne baseret på data for gennemførelsen af dette direktiv i de tre år, der følger efter datoen for direktivets gennemførelse. Ud fra resultaterne af udvekslingen af oplysninger foretager Kommissionen efter proceduren i artikel 13 om nødvendigt ændringer af denne artikel og af bilag IV.

Artikel 9

Manglende overholdelse

1. Med henblik på tilfælde af konstaterede overtrædelser af kravene i dette direktiv træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger til sikring af, at:

- a) driftslederen underretter den kompetente myndighed og træffer foranstaltninger til at sikre, at kravene hurtigst muligt atter overholdes
- b) driften af anlægget om nødvendigt forbydes.

2. Hvis målene i den nationale plan ikke nås, skal medlemsstaterne sikre, at industrisektorer, som ikke opfylder deres tilsagn eller forpligtelser i henhold til planen, forpligtes til at overholde den emissionsbegrænsning, der er anført i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, og bilag III, som sikrer, at disse tilsagn eller forpligtelser overholdes, og som mindst opfylder bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, og bilag III. Efterlevelse af disse krav skal ske inden for samme tidsfrister, som gælder for andre anlæg af samme type, eller senest to år efter, at den manglende efterlevelse er fastslået, idet den længste af disse to frister finder anvendelse.

Artikel 10

Informationssystemer og indberetning

1. Hvert tredje år sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om gennemførelsen af dette direktiv som led i en sektorspecifik rapport, der også omfatter andre relevante fællesskabsdirektiver. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en formular, som Kommissionen udformer efter proceduren i artikel 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF⁽¹⁾. Spørgeskemaet eller formularen sendes til medlemsstaterne seks måneder før starten på den periode, som rapporten dækker. Rapporten sendes til Kommissionen senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, som den dækker.

Medlemsstaterne offentliggør indberetningerne, samtidigt med at de fremsendes til Kommissionen, jf. dog artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 90/313/EØF⁽²⁾. Den første indberetning skal dække perioden 2000-2003.

2. De oplysninger, der indberettes i henhold til stk. 1, skal navnlig omfatte:

- a) oplysninger om tilladelser og registrering i henhold til dette direktiv

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

- b) oplysninger om graden af overholdelse af kravene i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, og i bilag III, eller kravene i artikel 12
- c) overholdelse af kravene i artikel 5, stk. 6 og 8.

Artikel 11

Offentlig adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ansøgninger om tilladelse til nye anlæg eller væsentlige ændringer i en passende tidsperiode stilles til rådighed for offentligheden, som kan fremsætte kommentarer hertil, inden den kompetente myndighed træffer sin afgørelse, jf. i øvrigt direktiv 90/313/EØF. Med forbehold af bestemmelserne i direktiv 96/61/EF stilles der ikke krav med hensyn til den form, hvori oplysningerne skal stilles til rådighed for offentligheden.

Den kompetente myndigheds afgørelse, ledsaget af mindst en genpart af tilladelsen og eventuelle senere ajourføringer af denne, skal ligeledes stilles til rådighed for offentligheden.

For anlæg, der registreres, skal registeret og de generelle regler herom stilles til rådighed for offentligheden.

2. De resultater af emissionsovervågningen ifølge vilkårene for tilladelse eller registrering i henhold til artikel 7, som den kompetente myndighed ligger inde med, skal også stilles til rådighed for offentligheden.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 90/313/EØF vedrørende de begrundelser, hvormed offentlige myndigheder kan afvise at stille oplysninger til rådighed for offentligheden, herunder forretnings- og fabrikshemmeligheder.

Artikel 12

Nationale planer

1. Medlemsstaterne kan udarbejde og gennemføre nationale planer om reduktion af emissionen fra de processer og industrielle anlæg, der er omfattet af artikel 1. Planerne skal føre til en reduktion af den årlige emission af flygtige organiske forbindelser fra anlæg, der omfattes af dette direktiv, af mindst samme størrelsesorden, som ville være opnået den 30. oktober 2007 ved anvendelse af emissionsgrænserne i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, samt bilag III.

Medlemsstater, der udarbejder og gennemfører nationale planer, er undtaget fra kravet om gennemførelse af de emissionsgrænseværdier, der er fastlagt i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, samt bilag III.

2. Planen skal omfatte en fortegnelse over retslige foranstaltninger, der er truffet eller vil blive truffet for at sikre, at de mål, der er anført i stk. 1, nås, herunder oplysninger om den foreslåede mekanisme til overvågning af planen. Den skal endvidere indeholde bindende foreløbige reduktionsmål, som kan danne grundlag for en vurdering af fremskridt med hensyn til opfyldelsen af målene.

3. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen en genpart af planen inden datoen for dette direktivs gennemførelse. Planen skal ledsages af tilstrækkeligt baggrundsmateriale til, at det kan verificeres, at målet i stk. 1 kan nås, herunder enhver dokumentation, som Kommissionen måtte anmode om.

4. Medlemsstaterne udpeger en national myndighed med ansvar for indsamling og evaluering af de oplysninger, der er anført i stk. 3, samt for gennemførelse af den nationale plan.

5. Hvis Kommissionen under gennemgang af planen eller behandling af de statusrapporter, medlemsstaterne fremsender i henhold til artikel 10, ikke er overbevist om, at resultaterne af programmet kan nås inden for den fastsatte frist, underretter den medlemsstaten og det i artikel 13 omhandlede udvalg om sin opfattelse samt om baggrunden herfor. Kommissionen foretager denne underretning inden seks måneder efter modtagelse af planen eller rapporten. Medlemsstaten underretter derefter inden for tre måneder Kommissionen om de korrigerende foranstaltninger, den vil træffe for at sikre, at målene nås.

6. For så vidt angår den oprindelige plan, er medlemsstaterne, såfremt Kommissionen inden for seks måneder efter modtagelsen af underretningen om korrigerende foranstaltninger, fastslår, at foranstaltningerne ikke er tilstrækkelige til at sikre, at planens målsætning nås inden for den fastsatte frist, forpligtet til at opfylde kravene i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, samt bilag III inden for den frist, der i dette direktiv er fastsat for bestående anlæg, og for nye anlæg inden for tolv måneder efter Kommissionens afgørelse.

Artikel 13

Rådgivende udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, som er oprettet i medfør af artikel 19, stk. 1, i direktiv 96/61/EF, i det følgende benævnt »udvalget«, idet udvalget følger proceduren for rådgivende udvalg.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelse af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til håndhævelse heraf. Sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den dato, der er anført i artikel 15, og meddeler snarest muligt eventuelle senere ændringer heraf.

Artikel 15

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelse ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

ANVENDELSESOMRÅDE

Kategorier af industrielle aktiviteter, der er omfattet af artikel 1. Hver af aktiviteterne omfatter rensning af procesudstyr, men ikke rensning af emner.

Påføring af klæbestoffer

- Processer, hvorunder klæbestoffer påføres en overflade, med undtagelse af påføring af klæbestof og laminering i forbindelse med grafiske processer.

Lakering

- Processer til enkelt påføring eller flere påføringer af kontinuert lag på:
 - følgende køretøjer:
 - nye biler, defineret som køretøjer i kategori M1 i direktiv 70/156/EØF, og kategori N1, for så vidt de behandles i samme anlæg som køretøjer i kategori M1
 - førerhuse til lastvogne, defineret som førerens kabine, og alle integrerede indretninger til teknisk udstyr, i køretøjer af kategori N2 og N3 i direktiv 70/156/EØF
 - varevogne og lastvogne, defineret som køretøjer i kategorierne N1, N2, N3 i direktiv 70/156/EØF, med undtagelse af førerhuse til lastvogne
 - busser, defineret som køretøjer i kategorierne M2 og M3 i direktiv 70/156/EØF
 - metal- og plastoverflader
 - træoverflader
 - tekstil, stof, film og papiroverflader
 - læder.

Processerne omfatter ikke overfladebehandling af substrater med metaller ved elektroforese og kemisk sprøjtning. Hvis behandlingsprocessen omfatter et trin, hvor den pågældende artikel trykkes, anses trykningen som en del af lakeringen. Trykning som særskilt proces er ikke omfattet.

Coil coating

- Processer, hvor coiled stål, rustfri stål, overfladebehandlet stål, kobberlegeringer eller aluminiumstrimmel påføres enten filmdannende lag eller laminat i en kontinuert proces.

Omdannelse af naturligt eller syntetisk gummi

- Blanding, formalning, opblanding, kalandrering, ekstrusion og vulkanisering af naturlig eller syntetisk gummi og andre hjælpeoperationer til omdannelse af naturlig eller syntetisk gummi til færdigt produkt.

Kemisk rensning

- Processer med brug af flygtige organiske forbindelser til fjernelse af urenheder fra følgende færdige forbrugsvarer: pelse, læder, ruskind, tekstiler eller andre genstande fremstillet af fibre.

Imprægnering af træoverflader

- Processer, hvorunder der tilføres konserveringsmiddel til træ.

Fremstilling af midler til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler

- Fremstilling af ovennævnte færdige produkter og af mellemprodukter på samme anlæg, ved blanding af farvestoffer, harpiks og klæbematerialer med organiske opløsningsmidler eller andre bærere, herunder dispergering og forspredning, justering af viskositet og farve, samt påfyldning af det færdige produkt i beholder.

Fremstilling af farmaceutiske produkter

- Kemisk syntese, gæring, ekstraktion, formulering og færdiggørelse af farmaceutiske produkter eller mellemprodukter.

Trykning (grafisk industri)

- Reproduktion af tekster/og eller billeder, hvorunder trykfarve under anvendelse af billedbærer overføres til en hvilken som helst overflade, herunder tilknyttede teknikker til lakering, overfladebehandling og laminering. Direktivet omfatter kun følgende underprocesser:

flexografi: trykproces med billedbærer af gummi eller elastiske polymerer, hvor trykfarven ligger over de trykfri områder, og under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer ved fordampning

heatset web offset: web-baseret trykproces med billedbærer, hvor områder med og uden tryk ligger på samme plan; web-baseret betyder, at materialet, der skal påføres tryk, føres ind i maskinen fra en bane, i modsætning til enkeltark. Det trykfri område behandles, så det tiltrækker vand og skyr trykfarve. Trykområdet behandles, så det modtager og overfører trykfarve til den overflade, der skal påføres tryk. Fordampning sker i en ovn, hvori varm luft blæses hen over papirbanen

laminering i tilknytning til trykprocessen: sammenklæbning af to eller flere bøjelige materialer, så der frembringes laminater

dybtryk af publikationer: fototryk til trykpapir til blade, brochurer, kataloger eller lignende publikationer, under anvendelse af toluen-baseret trykfarve

rotogravure: trykproces med anvendelse af cylindrisk billedbærer, hvor trykområdet ligger under området, der ikke skal påføres tryk, med anvendelse af trykfarve, som tørrer ved fordampning. Fordybningerne fyldes med trykfarve, og overskudsfarve renses af trykfri områder, inden overfladen, der skal påføres tryk, bringes i kontakt med cylinderen og løfter trykfarven fra fordybningerne

serigrafi: web-baseret trykproces, hvor trykfarve påføres overfladen, der skal påføres tryk, ved passage gennem en porøs ramme, hvor trykområdet er frit, og det trykfri område er lukket af, under anvendelse af flydende trykfarve, som tørrer udelukkende ved fordampning. Web-baseret betyder, at materialet, der skal trykkes, føres til maskinen fra en bane og ikke i enkeltark

limning: proces, hvor lak eller klæber ansmøres et bøjeligt materiale med henblik på forsegling af emballage.

Overfladerensning

- Processer, bortset fra kemisk rensning, med anvendelse af organiske opløsningsmidler til fjernelse af urenheder fra materials overflade, herunder affedtning. Renseprocesser bestående af mere end ét trin før eller efter eventuelle andre procestrin anses som én overfladerensningsproces. Processen vedrører rensning af emner, ikke rensning af procesudstyr.

Ekstraktion af vegetabilsk olie og raffinering af fedt og vegetabilsk olie

- Ekstraktion af vegetabilsk olie fra frø og andet vegetabilsk materiale, forarbejdning af tørre rester til fremstilling af foder, rensning af fedt og vegetabilsk olie hidrørende fra frø, vegetabilsk materiale og/eller animalsk materiale.

Autoreparation og -lakering⁽¹⁾

- Processer til lakering af køretøjer bestemt til førsel på vej, som defineret i direktiv 70/156/EØF, eller dele heraf, som gennemføres som del af reparationsarbejde, vedligeholdelse eller dekorerende uden for bilfabrikkerne, og overfladebehandling af køretøjer med efterbehandlingsmaterialer, som ikke foretages i tilknytning til den oprindelige fremstillingsproces.

Overfladebehandling af bevklende tråd

- Lakering af metalliske ledere, som anvendes til bevikling af spoler i bl.a. transformere og motorer.

Træ- og plastlaminering

- Sammenføjning af træ og/eller plast til fremstilling af laminat.

⁽¹⁾ Kommissionen skal overveje, hvilke metoder der kan anvendes til regulering af denne sektor ved hjælp af kontrol med de produkter, der anvendes, og kan eventuelt efterfølgende fjerne sektoren fra direktivforslagets anvendelsesområde med henblik på at foretage anden regulering.

BILAG II

TEKNISKE DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

Klæbemiddel

- Præparater, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for dets rette anvendelse, som anvendes til at sammenføje enkeltdele af en fremstillet artikel.

Halogenerede organiske opløsningsmidler

- Et organisk opløsningsmiddel, der indeholder mindst et halogenatom pr. molekyle.

Overfladebehandlingsmiddel

- Præparater, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder organiske opløsningsmidler, som er nødvendige for dens rette udførelse, som anvendes til at opnå dekorative, beskyttende eller andre funktionelle virkninger på en overflade.

Forbrug

- Det samlede input af organiske opløsningsmidler i et anlæg eller en proces pr. kalenderår eller anden tolv måneders periode, minus eventuelle organiske forbindelser, som genvindes med henblik på genbrug.

Trykfarve

- Præparat, herunder organiske opløsningsmidler eller præparater, der indeholder de organiske opløsningsmidler, der er nødvendige for dens rette anvendelse, som anvendes i en trykproces for at trykke tekst eller billeder på en overflade.

Glidende ottetimersgennemsnit

- Beregning en gang i timen af det aritmetiske gennemsnit af alle gyldige aflæsninger foretaget i den forudgående ottetimers periode under normale driftsvilkår og beregnet efter hver ottetimers periode under normale driftsvilkår.

Nominal kapacitet

- Maksimal masse af organiske opløsningsmidler, der anvendes i et anlæg som gennemsnit over en dag, hvis anlægget drives under normale driftsvilkår ved designoutput.

Normal drift

- Driftsperioder i et anlæg eller en proces, med undtagelse af opstart og afslutning samt vedligeholdelse af udstyr.

Præparat

- Blandinger eller opløsninger af to eller flere stoffer.

Genbrug af organiske opløsningsmidler

- Anvendelse af organiske opløsningsmidler, der er genvundet fra et anlæg, med henblik på teknisk eller erhvervsmæssig anvendelse, herunder som brændstof, for så vidt som den kompetente myndighed får tilfredsstillende dokumentation herfor, med undtagelse af behandling af genvundne organiske opløsningsmidler som affald.

Standardvilkår

- En temperatur på 273,15 Kelvin og et tryk på 101,3 kPa.

Opstart og nedlukning

- Operationer, hvorunder en proces, udstyrsdel eller beholder tages ud af eller sættes i drift eller tages ud af tomgang. Regelmæssigt oscillerende procesfaser anses ikke som opstart eller afslutning.

Lille anlæg

- Anlæg, som henhører under punkt 6, 11 eller 12 i bilag III, del A, eller under de laveste tærskelområder i punkt 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 eller 18 i bilag III, del A.

Lak

- Gennemsligtigt overfladelag.

Spildgasser

- Endelig gasformig udledning, som indeholder organiske forbindelser eller andre forurenende stoffer, fra røgkanal, skorsten eller kontroludstyr til luften. De volumetriske strømningshastigheder udtrykkes i m³/h ved standardvilkår.
-

BILAG III

A. TÆRSKLER OG EMISSIONSBEGRÆNSNING

	Proces (forbrugstærskel tons/år)	Tærskel (forbrugs- tærskel tons/år)	Emissions- grænse (mgC/m ³)	Emissionsgrænse diffus/total* (% af input)		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	
1	Heatset web offsettryk	15-25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾		⁽¹⁾ Opløsningsmiddelrest i færdigt produkt medregnes ikke under diffus emission. Vejledende værdi.
2	Rotogravure af publikationer (> 25)	> 25	75	10	15	
3	Anden rotogravure, flexografi, rotationsskærmtryk, laminering eller lakering (> 15)	15-25 > 25	100 100	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾		⁽¹⁾ Vejledende værdi.
4	Overfladerensning ⁽¹⁾ (> 1)	1-5 > 5	20 ⁽²⁾ 20 ⁽²⁾	15 10		⁽¹⁾ Brug af forbindelser anført i artikel 5, stk. 5 og 7. ⁽²⁾ Grænse refererer til masse af forbindelser i mg/m ³ og ikke til total kulstof. Hvis gennemsnitsindhold af dichloromethan i alle rensemidler i en tolv månedersperiode er > 50 vægtprocent, gælder en emissionsgrænse på 50.
5	Anden overfladerensning (> 2)	2-10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾		⁽¹⁾ Anlæg, som godtgør over for kompetent myndighed, at det gennemsnitlige indhold af opløsningsmidler i alle anvendte produkter ikke overskrider 30 vægtprocent, er undtaget fra disse værdier.
6	Lakering af køretøjer (< 15) og reparation		50	25		
7	Coil coating (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10	⁽¹⁾ For anlæg, der anvender nitrogenerede opløsningsmidler med genvinding og genbrug af opløsningsmidler, er emissionsgrænsen 150.

	Proces (forbrugstærskel tons/år)	Tærskel (forbrugs- tærskel tons/år)	Emissions- grænse (mgC/m ³)	Emissionsgrænse diffus/total* (% af input)		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	
8	Anden overfladebehand- ling, herunder af metal, plast, tekstil, film og papir (> 5)	5-15 > 15	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾	25 20		(¹) Emissionsgrænse for overflade- behandling og tørring under indeslutning. (²) Første værdi gælder for tørring, anden værdi for overfladebe- handling. Processerne antages at foregå under indeslutning. (³) For anlæg, der bruger nitroge- nerede opløsningsmidler med genvinding og genbrug af op- løsningsmidler, er emissions- grænsen for overfladebehand- ling og tørring tilsammen 150.
9	Behandling af beviklings- tråd (> 5)			10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		(¹) Anvendes i anlæg med gennem- snitlig tråddiameter ≤ 0,1 mm. (²) Gælder for alle andre anlæg. Emissionsgrænser udtrykkes i gram opløsningsmiddel, som udsendes pr. kg fremstillet pro- dukt.
10	Overfladebehandling af træ (> 15)	15-25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20		(¹) Emissionsgrænse gælder for overfladebehandling og tørring under indeslutning. (²) Første værdi gælder for tørring, anden for overfladebehandling. Processerne antages at foregå under indeslutning.
11	Kemisk rensning			20 g/kg [#] ⁽¹⁾ ⁽²⁾		(¹) Udtrykt som masse opløsnings- middel, der udsendes pr. kg renset produkt. (²) Emissionsgrænsen i artikel 5, stk. 7, gælder ikke for denne sektor.
12	Træimprægnering (> 25)		100 ⁽¹⁾	45 eller 11 kg/m ³ ⁽²⁾ [#]		(¹) Gælder ikke for imprægnering med creosot. (²) Udtrykt i masse opløsningsmid- del pr. m ³ behandlet tømmer. Ved valg af denne metode gæl- der skorstensemissionsgrænsen ikke.
13	Overfladebehandling af læder (> 10)	10-25 > 25		85 g/m ² [#] 75 g/m ² [#]		Emissionsgrænser udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes pr. kvadratmeter fremstillet produkt.

	Proces (forbrugstærskel tons/år)	Tærskel (forbrugs- tærskel tons/år)	Emissions- grænse (mgC/m ³)	Emissionsgrænse diffus/total* (% af input)		Særlige bestemmelser
				Ny	Bestående	
14	Fremstilling af fodtøj (> 5)			20 g/pr. par [#]		Emissionsgrænser udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes pr. sæt fodtøj.
15	Træ- og plastlaminering (> 5)			30 g/m ² [#]		Emissionsgrænse udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes pr. kvadratmeter fremstillet produkt.
16	Overfladebehandling med klæbemidler (> 5)	5-15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20		⁽¹⁾ Hvis der anvendes genvinding og genbrug af opløsningsmiddel, er emissionsgrænsen 150.
17	Fremstilling af midler til overfladebehandling, lakker, trykfarve og klæbemidler (> 100)	100-1 000 > 1 000	150 150	5 ⁽¹⁾ 3 ⁽¹⁾		⁽¹⁾ Anlæg, der når totale emissionsgrænser på henholdsvis 5 og 3, er undtaget fra den relevante emissionsgrænse. Grænsen for diffus emission gælder ikke for opløsningsmidler, der sælges som bestanddel i et overfladebehandlingsmiddel i en forseglet beholder.
18	Gummiforarbejdning (> 10)	10-15 > 15	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	30 25		⁽¹⁾ Ved anvendelse af genvinding og genbrug af opløsningsmidler er emissionsgrænsen 150.
19	Udvinding af vegetabilsk olie (> 10)			Oliven — 2,5 kg/ton ⁽¹⁾ [#] amerikansk olie — 3,0 kg/ton rapsfrø — 1,0 kg/ton solsikkefrø — 1,0 kg/ton sojabønne (normal formaling) — 0,8 kg/ton sojabønne (hvide flager) — 1,2 kg/ton andre frø — 3 kg/ton 1,5 kg/ton ⁽²⁾ [#] 4 kg/ton ⁽³⁾ [#]		⁽¹⁾ Gælder for udvinding af olie fra det pågældende materiale. ⁽²⁾ Gælder for al neddeling, med undtagelse af afkogning af gummi fra olien. ⁽³⁾ Gælder for fjernelse af gummi.
20	Fremstilling af farmaceutiske produkter (> 50)		20 ⁽¹⁾	5	15	⁽¹⁾ Ved anvendelse af genvinding og genbrug af opløsningsmidler er grænsen 150.

Emissionskrav i denne kolonne, som er mærket med »#«, er produktbaserede emissionskrav for total emission, herunder opløsningsmidler, der anvendes til rensning af procesudstyr, beregnet som årsgennemsnit. Kravene refererer i øvrigt blot til diffus emission.

Undtagelse fra artikel 5, stk. 2

Anlæg, som i overensstemmelse med ovenstående tabel overholder emissionsgrænserne på 75 mgC/m³ eller 100 mgC/m³, og som anvender bestående kontroludstyr, der overholder en emissionsgrænseværdi på 150 mgC/m³ og er sat i drift i 1994 eller senere, er undtaget fra emissionsgrænseværdierne i tabellen, forudsat at anlæggets samlede emission ikke overstiger den, der ville være forekommet, hvis kravene i tabellen var opfyldt.

Lakering af køretøjer

Emissionsgrænserne udtrykkes i gram opløsningsmiddel, der udledes, i forhold til produktets overfladeareal i kvadratmeter.

Overfladearealet af produkter anført i nedenstående tabel defineres således:

- Overfladearealet beregnet ud fra den samlede overflade, der skal behandles ved elektroforese, og overfladearealet af eventuelle dele, som tilføjes i efterfølgende faser af behandlingsprocessen, og som gennemgår samme overfladebehandlinger som dem, der anvendes på selve produktet, eller det samlede overfladeareal af produktet, der behandles i anlægget.

Overfladen af det areal, der skal behandles ved elektroforese, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$\frac{2 \times \text{produktets samlede vægt}}{\text{metalpladens gennemsnitlige tykkelse} \times \text{massefylde}}$$

Denne metode anvendes også for andre behandlede dele fremstillet af plade.

Computerstøttet design (CAD) eller andre tilsvarende metoder anvendes til beregning af overfladearealet af andre tilføjede dele, eller af det samlede overfladeareal, som behandles i anlægget.

Den samlede emissionsgrænse i nedenstående tabel refererer til alle procesfaser, som udføres i samme anlæg, fra elektroforetisk behandling eller anden overfladebehandling, frem til slutbehandling med voks og polering af toplag, samt opløsningsmiddel, der anvendes ved rensning af procesudstyr. Grænsen udtrykkes som massesum af organiske forbindelser pr. m² af det behandlede produkts samlede overfladeareal.

Proces (tærskel for forbrug tons/år)	Produktionstærskel (refererer til årlig produktion af behandlede emner)	Emissionsgrænse total (g/m ²)	
		Nye	Bestående
Lakering af nye køretøjer (> 15)	> 5 000	45	60
	< 5 000 selvbærende eller > 3 500 chassis	90	90
Nye førerhuse til lastvogne (> 15)	< 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Nye varevogne og lastvogne (> 15)	< 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Nye busser (> 15)	< 500	210	290
	> 500	150	225

Anlæg til lakering af køretøjer, som ligger under tærsklen for forbrug af opløsningsmidler i tabellen, skal opfylde kravene for reparation af køretøjer i nærværende bilag.

B. REDUKTIONSPROGRAM

1. Principper

Formålet med reduktionsprogrammet er at gøre det muligt gennem andre midler at nå emissionsbegrænsninger svarende til dem, der ville være opnået under anvendelse af grænseværdierne. Ved udformningen af planen skal følgende forhold inddrages:

- i) Hvis alternative stoffer, som indeholder ringe mængder af eller ingen opløsningsmidler, er under udvikling, skal driftslederen have forlænget tidsfristen for gennemførelse af sine programmer for emissionsbegrænsningen.
- ii) Referencepunktet for emissionsbegrænsninger skal så nøjagtigt som muligt svare til den emission, som ville være forekommet, hvis der ikke var gennemført begrænsningsaktioner. Følgende program gælder for anlæg, for hvilke et konstant tørstofindhold i produktet kan antages og bruges til fastlæggelse af referencepunktet for emissionsbegrænsningen. Hvis metoden ikke er anvendelig, kan den kompetente myndighed igangsætte alternative undtagelsesprogrammer, som efter den vurdering opfylder de her anførte principper.

2. Praksis

- i) Driftslederen fremsender et program for emissionsbegrænsningen, som især redegør for faldet i det gennemsnitlige indhold af opløsningsmiddel i det samlede input og/eller den øgede effektivitet i anvendelsen af tørstoffer, som kræves for at opnå en begrænsning af den samlede emission fra anlægget til en given procentdel af den årlige referenceemission, kaldet målemissionen. Det skal ske inden for følgende tidsramme:

Tidsperiode		Maksimalt tilladt total årlig emission
Nye anlæg	Bestående anlæg	
Inden 30. 10. 2001	inden 30. 10. 2005	Målemission * 1,5
Inden 30. 10. 2004	inden 30. 10. 2007	Målemission

- ii) Den årlige referenceemission beregnes på følgende måde:
 - a) Der foretages en bestemmelse af den samlede masse af tørstoffer i mængden af overfladebehandlingsmiddel og/eller trykfarve, lak eller klæbemiddel, der forbruges pr. år.
 - b) Den årlige referenceemission beregnes ved at multiplicere massen under litra a) med den relevante faktor fra nedenstående tabel. De kompetente myndigheder kan tilpasse faktorerne til de enkelte anlæg, så de afspejler en påvist effektivitetsstigning i anvendelsen af tørstoffer:

Proces	Multiplikationsfaktor til brug for nr. ii), litra b)
Rotogravure, flexografi, laminering som del af trykning, lakering som del af trykning, overfladebehandling af træ, overfladebehandling af tekstiler, stof, film eller papir, overfladebehandling med klæbemiddel	4
Coil coating, reparation af køretøjer	3
Overfladebehandling af levnedsmidler, overfladebehandling inden for rumfart	2,33
Anden overfladebehandling og rotationsskærmtryk	1,5

Anlæg til overfladebehandling af køretøjer med et forbrug af opløsningsmidler under det i ovenstående tabel anførte, skal opfylde kravene i del A til anlæg til reparation af køretøjer.

- iii) Målemissionen svarer til den årlige referenceemission multipliceret med en procentdel lig med:
 - for anlæg under punkt 6 og de laveste tærskelområder i del A, punkt 8 og 10: (grænseværdi for diffus emission + 15)
 - for alle andre anlæg: (grænseværdi for diffus emission + 5).
- iv) Kravene er opfyldt, hvis det faktiske forbrug af opløsningsmiddel, bestemt ud fra Planen for forvaltning af opløsningsmidler, er mindre end eller lig med målemissionen.

BILAG IV

PLAN FOR FORVALTNING AF OPLØSNINGSMIDLER

1. Indledning

Dette bilag indeholder retningslinjer for gennemførelse af en plan for forvaltning af opløsningsmidler. Der fastlægges principper (punkt 2), rammer for massebalancen (punkt 3) og krav til verificering af overholdelse (punkt 4).

2. Principper

Planen for forvaltning af opløsningsmidler tjener følgende formål:

- i) verificering af overholdelse, i henhold til artikel 8, stk. 4
- ii) identifikation af fremtidige reduktionsmuligheder
- iii) grundlag for fremlæggelse af oplysninger til offentligheden om forbrug og emission af opløsningsmidler, samt overholdelse af direktivet.

3. Definitioner

Følgende definitioner danner grundlag for beregningen af massebalance:

I. Input af organiske opløsningsmidler:

- I.1. Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde i det købte præparat, som anvendes som input til processen i det tidsrum, hvor massebalancen beregnes.
- I.2. Mængde organiske opløsningsmidler eller mængde præparater, der genvindes og genbruges som input til processen. (Det recirkulerede opløsningsmiddel medregnes, hver gang det indgår i processen).

O. Output af organiske opløsningsmidler:

- O.1. Opfanget emission af organiske opløsningsmidler og/eller organiske forbindelser hidrørende for forbrug af opløsningsmidler, som udledes gennem skorsten eller efter kontroludstyr.
- O.2. Organiske opløsningsmidler, som går tabt i vand, hvis der ved beregning af punkt O.5 tages passende hensyn til spildevandsbehandling.
- O.3. Mængden af organiske opløsningsmidler, der er tilbage som forurening eller reststoffer i de produkter, der fremstilles under processen.
- O.4. Diffus emission af organiske opløsningsmidler til luften, herunder almindelig ventilation af lokaler, hvor luften udledes til det udendørs miljø gennem vinduer, døre, ventilationskanaler og lignende åbninger.
- O.5. Organiske opløsningsmidler og/eller organiske forbindelser, som undslipper som følge af kemiske eller fysiske reaktioner (herunder f.eks. midler som destrueres bl.a. gennem forbrænding eller anden behandling af spildgasser eller spildevand, eller som opfanges, f.eks. gennem adsorption, som ikke medregnes under punkt O.6, O.7 eller O.8).
- O.6. Organiske opløsningsmidler, som er indeholdt i indsamlet affald.
- O.7. Organiske opløsningsmidler eller organiske opløsningsmidler indeholdt i præparater, som sælges eller agtes solgt som artikler med handelsværdi.
- O.8. Organiske opløsningsmidler indeholdt i præparater, der genvindes til genbrug, men ikke som input i processen, som ikke medregnes under punkt O.7.
- O.9. Organiske opløsningsmidler, der bortskaffes til jord.

4. Retningslinjer om brug af Planen for forvaltning af opløsningsmidler til verificering af kravenes overholdelse

Anvendelse af Planen for forvaltning af opløsningsmidler afhænger af de krav, der skal verificeres:

- i) Verificering af overholdelse af reduktionsmetoden i bilag III, del B, med emissionsgrænse udtrykt som emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed, samt af kravene i artikel 5, stk. 3, litra b).
- a) For alle processer under bilag III, del B bør udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler, til bestemmelse af F.forbrug, som kan beregnes ved følgende ligning:

$$F = I.1 - O.8$$

Lignende beregning bør gennemføres for at bestemme mængden af tørstoffer i overfladebehandling, med henblik på at ulede den årlige referenceemission og målemissionen for hvert år.

- b) Til vurdering af overholdelse af emissionsgrænse udtrykt i emission af opløsningsmiddel pr. produktenhed bør der udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler, som bruges til bestemmelse af emission. E.emissionen kan beregnes ved følgende ligning:

$$E = D + O.1$$

hvor D er diffus emission, som defineret i nr. ii), litra a) nedenfor. Emissionstallet divideres derefter med det relevante produktparameter.

- c) Ved vurdering af overholdelsen af kravene i artikel 5, stk. 3, litra b), bør der udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler til bestemmelse af samlet emission fra alle berørte processer, og dette tal skal derefter sammenholdes med den samlede emission, som ville være forekommet, hvis kravene i bilag III var opfyldt for hver proces for sig.
- ii) Bestemmelse af diffus emission, der sammenholdes med de vejledende værdier og grænseværdierne i bilag III, del A:

a) *Metode*

Diffus emission kan beregnes ved følgende ligning:

$$D = I.1 - O.1 - O.5 - O.6 - O.7 - O.8$$

Denne emission kan bestemmes ved direkte målinger af mængder. Tilsvarende beregning kan foretages ved hjælp af alternative metoder, f.eks. på grundlag af effektiviteten, hvormed emissioner opfanges under processen.

Grænsen for diffus emission udtrykkes som en andel af input, som kan beregnes ved følgende ligning:

$$I \approx I.1 + I.2$$

b) *Hyppighed*

Diffus emission i en anlægsdel kan bestemmes ved et sæt korte, men omfattende målinger, som ikke behøver at blive gentaget, før udstyret ændres. Medmindre hver enkelt anlægsdel overholder grænseværdierne for diffus emission, bør der derfor udarbejdes en årlig plan for forvaltning af opløsningsmidler for anlægget som helhed, for at sikre at det overholder grænseværdien for diffus emission.
